

Резюмета на публикациите на Калина Филипова Ишпекова-Братанова

Основните ми научни интереси са в областта на концептуалната и мултимодална метафора и критическия когнитивно-прагматичен анализ на политическия и медийния дискурс.

I. Две са **монографиите**, всяка от които представлява самостоятелно изследване с конкретни и ясно формулирани цели, задачи, тези, хипотези и логически кохерентна структура.

1. Монографията на английски език *The Multimodal Construction of Euroscepticism in The Economist 2008-2020* (Мултимодалното конструиране на евроскептицизма в сп. Икономист), чийто обект на анализ са поредица от статии, посветени на ЕС и конструирането на образа на съюза посредством политическите карикатури в рубриката, свързани с образа на г-жа Европа, има за предмет разкриване на връзката между образа на ЕС и британската идентичност на глобалната медия сп. Икономист. Монографичното научно изследване е по актуална и силно дискуссионна тема в европейския политически процес и по-общо в политическата теория, отнасяща се до европейската интеграция. Прави се задълбочен анализ на базата на емпиричен материал от статии в глобално издание като сп. Икономист за това как езикът конструира политиката и формира обществените нагласи, очаквания, настроения, стереотипи. Целта на изследването е да установи *как* и *защо* коментарните статии и съпътстващите ги карикатури в сп. Икономист конструират образа на Европейския съюз в периода 2008-2020. Изследвани са дискурсите и когнитивните механизми (мултимодални метафори, метафорични сценарии и мини-наративи, заедно със символи, интертекстуалност и фигури на речта), с които тази британска медия рамкира дебата за ЕС.

В теоретико-методологично отношение монографичният труд комбинира критичен анализ на метафори, с включване на критически дискурсен анализ и теория на концептуалната метафора, социална семиотика и рамкиращ анализ от медийните изследвания. Съдържанието е организирано и представено в три глави. В първа глава е обяснена и аргументирана теоретико-методологичната рамка на изследването. Втора глава е посветена на анализ на евроскептицизма и на връзката му с БРЕКЗИТ и особеностите на британската идентичност. В трета глава е концентриран приносът на авторката – анализ на подобрения емпиричен материал и представяне на изводите и обобщенията. Изследването е с общ обем

от 174 страници, от които 162 страници основен текст, 12 страници използвана литература с над 250 източника. Авторката е включила умело подбран и добре графично представен богат илюстративен материал, който не само е част от предмета на изследване, но и допринася за цялостното визуално контекстуализиране на изследването.

Монографичното изследване завършва със заключения и обобщения за същността и ефектите от използваните от сп. Икономист дискурсни стратегии за представянето на ЕС като дезинтегрираща се общност и ролята им за засилването на евроскептицизма в европейските общества и държави. Монографичното изследване е върху актуална тема, засягаща както когнитивната лингвистика, социолингвистиката и критическия дискурсен анализ, така и теорията и практиката на политическите и публичните комуникации. Изследването има приноси в проблематизирането, анализирането, синтезирането и обобщението на въпроси, свързващи конструирането на образа на ЕС чрез рамкиращи стратегии на сп. Икономист, интегриращи интермодалните ефекти на заглавията, подзаглавията и акцентите на коментарните статии в изданието с визуалните въздействия на придружаващите текста карикатури. Монографията може да привлече вниманието на широк кръг експерти и практики от сферата на когнитивната и приложната лингвистика, политическите и социалните науки, медиите и публичните комуникации. Конкретно за целите на обучението в УНСС, книгата ще намери широко приложение като учебен материал за студентите от специалности „Международни отношения“ и „Европейска политика и икономика“.

The monograph in English *The Multimodal Construction of Euroscepticism in The Economist 2008-2020*, the research object of which is a series of articles on the European Union (EU) and the construction of the EU's image through the political cartoons published in the Charlemagne rubric connected with the image of Ms Europe, has a research topic the exposure of the relation between EU's image and the British identity of the global media outlet *The Economist*. The monograph addresses a topical and strongly debatable topic in the European political process and in political theory in general concerning European integration. An in-depth analysis is carried out based on the empirical material from articles published in *The Economist* related to how language constructs politics and shapes public attitudes, expectations,

sentiments, stereotypes. The research goal is to establish how and why the commentaries and their accompanying caricatures in *The Economist* construct the EU's image in the period 2008-2020. What has been subject to examination are the discursive and cognitive mechanisms (multimodal metaphors, metaphorical scenarios and mini-narratives, together with symbols, intertextuality and figures of speech) with which this global British media outlet constructs and EU's image and frames the debate on the EU.

In theoretical and methodological terms, the monograph combines critical metaphor analysis, including critical discourse analysis and the theory of conceptual metaphor, social semiotics and framing analysis of media discourse. The content is organized and presented in three chapters. The first chapter offers an interpretation and argumentation of the theoretical and methodological framework of the piece of research. The second chapter is devoted to the analysis of euroscepticism and its connection with BREXIT and the specificity of Britishness. In the third chapter the author's contribution is concentrated – an analysis is made of the selected empirical material and the conclusions are presented. The monograph contains 174 pages, of which 162 pages are the basic text, 12 pages are the bibliography containing more than 250 sources. The author has included a carefully selected and well graphically presented rich illustrative material which is not simply an integral part of the research topic but also contributes to the overall visual contextualization of the piece of research.

The monograph ends with conclusions about the essence of the effects of the discourse strategies used by *The Economist* for the representation of the EU as a disintegrating community and their role for the enhancing of euroscepticism in the European societies and member states. The monograph addresses a topical issue pertaining to cognitive linguistics, sociolinguistics and critical discourse analysis, on the one hand, and to the theory and practice of political and public communications, on the other. The research contributes to the problematizing, analysis, synthesis and conclusions about issues connected to the construction of the EU's image via *The Economist's* framing strategies that integrate the intermodal effects of headlines, subheadings and the accents in the explored commentaries with the visual impact of the cartoons accompanying the text. The monograph can attract the attention of a broad circle of experts and practitioners in the sphere of cognitive and applied linguistics, political and social sciences, mass media and public communications. In

particular with regard to the academic training at the University of National and World Economy, this book can be used as a teaching material for the students majoring in International Relations and in European Politics and Economics.

2. Втората представена монография *“Идентичност, образ, национален бранд: България в британския политически дебат 2001-2015 г.”* е базирана на докторската ми дисертация на тема „Публични комуникации и политика: дискурсно конструиране на образа на България в британския медиен и политически дебат”. От гледна точка на формалните изисквания към труда, като обем, структура и цялостна организация, той не просто отговаря на общите изисквания, а създава предпоставки за пълноценното развиване и доказване на основните тези. Основният обект на изследване е образът на България, конструиран и поддържан дискурсно в британските медии и политика. Така избран обектът позволява провеждането на изследване от гледна точка на публичните и политическите комуникации. Актуалността на избраната тема е несъмнена, а нейната значимост за българското публично пространство е силно изразена. В представения текст, тази тема е много добре и ясно очертана, а изборът ѝ е защитен убедително в уводната глава. Отличното изложение в уводна глава също така специфицира и целите и задачите на изследването. Първата глава очертава теоретико-методологичната рамка на анализ, а основният фокус е върху критическият дискурс анализ и критическия анализ на метафората. В нея се прави преглед на литературата, касаеща метафоричното конструиране на образите на държави и нации. Изведеният в края на първа глава дискурсно-конструктивистки модел за анализ на медийни текстове и политически речи предлага нова постъпателност на изследователски процедури, която разчита на вече съществуващи и установени теории, но и успява, да съвмести и хармонизира тези теории по нов и оригинален начин. Този модел се фокусира върху взаимосвързаността на три отделни системи – политическата, медийната и когнитивно-лингвистичната. Типично е за съвременните интердисциплинарни разработки да търсят съвместяването на две такива системи. Принос с приложна стойност се съдържа и в конкретното тестване на предложения модел във втора глава, в която моделът се прилага към метафоричното и дискурсно конструиране на образа на България в 33 статии от сп. Икономист и в политическите речи на някои британски политици.

Монографията има приложна стойност както с изведения аналитичен модел за оценка на текст и послания, така и с идеите за брандиране на националната идентичност. Прави се разграничение между инструментариума на публичната дипломация от този на брандирането и препоръчва координирано действие на широк кръг от заинтересовани институции, способни да участват в промяна на вътрешната среда с цел позитивен отзвук във външната среда и по-специално в средата на възможните психологически ефекти. Очертани са основните потенциални участници в реализирането на разработена в рамките на този труд концептуална рамка за стратегически подход при сближаването на вътрешната и външната среда на политическите процеси, при търсене на модернизирана национална идентичност и подобрен имидж на нация, участваща с ясни конкурентни предимства в динамично променящия се свят.

The second presented monograph titled *Identity, Image, National Brand: Bulgaria in the British political debate 2001-2015* is based on the doctoral dissertation on the topic of *Public Communications and Politics: the discursive construction of Bulgaria's image in the British media and political debate*. From the perspective of the formal requirements of research in terms of volume, structure and overall organization, the monograph not simply meets these requirements but also creates conditions for an adequate development and verification of the major assumptions and hypotheses. The major research object is Bulgaria's image as constructed discursively in the British media and politics. Thus selected, this object provides for carrying out research with regard to public and political communications in general and to the media sector in particular. Undoubtedly, this is a topical issue and its relevance for the Bulgarian public space is markedly expressed. The text offers a clear formulation of this topic, and its choice is convincingly defended in the introductory chapter. The excellent exposition of this chapter specifies the research goals and tasks. The first chapter outlines the methodological and theoretical framework of analysis focusing on critical discourse analysis and critical metaphor analysis, where a literature review of the metaphorical construction of the images of states and nations is made. The discursive-constructivist model for the analysis of media texts and political speeches outlined at the end of the chapter offers a new succession of research procedures that draws on existent and well established theories but at the same time manages to integrate and synchronize these theories in a new and original manner. This model is

focused on the interdependence and connection of three separate systems – the political, the media and the cognitive-linguistic systems. This search for the integration of such systems is typical of the contemporary interdisciplinary research. A practical contribution is the specific testing of this model in chapter two, where the model is applied to the metaphorical and discursive construction of Bulgaria's image in 33 articles from the *Economist* and the political speeches of some British politicians. The monograph has an applied value with both the generated analytical model for the assessment of texts and messages and with the ideas for its application with regard to the branding of national identity. A distinction is made between the tools of public diplomacy and those of nation branding and a recommendation is made for the coordinated action of a broad circle of stakeholders and institutions that can possibly participate in a change of the internal (domestic) environment to secure positive repercussions in the external (international) environment, more specifically among the possible psychological effects. The major potential stakeholders have been identified in the implementation of the offered conceptual framework for a strategic approach to the convergence of the internal and external environment of the political processes, in the search for a modernized national identity and positive image of a nation that takes part in these processes of the dynamically changing world with clearly defined competitive advantages.

II. Учебници и учебни помагала

1. Учебникът *Advanced English for International Relations and European Studies* е предназначен за студентите от направление „Политически науки”, специалност Международни отношения, Европеистика и Политология. Насочеността на учебника към определени сфери предопределя подбора на лексикалните и стилистични особености, върху които се фокусират задачите и упражненията в учебника. В центъра на поставените цели е разширяване и задълбочаване на знанията и уменията на обучаемите за анализ и свободно, професионално общуване в специфичния дискурс на дипломацията и международните отношения, с подчертана насоченост към публицистичния тип текстуалност. Тази насоченост се изразява както в самия подбор на текстове, така и в типовете задачи към тях: резюмиране на специализиран текст, писане, при което се търси ясно формулирана теза и излагане на аргументи в подкрепа ѝ, както и описание на графики и диаграми, използвани в политиката и икономиката. Комплексът от

заложените упражнения водят до преговор на основните граматични единици, често срещани колокации, фразеологични изрази, фразови глаголи и предложни изрази, които са с висока честотност в специализираната сфера на общуване. Всички упражнения са разработени на базата на автентични англоезични материали и са съобразени с тематиката на специализираната сфера на познание и общуване.

Тематичният подбор обхваща предимно областите на международните отношения, текущите събития и значимите явления в съвременния свят. Освен публицистични текстове, като материал за четене, слушане или лексикални упражнения са включени и доклади, правни текстове и регулационни документи в сферата на дипломатията и международните отношения. Освен това, при подбора на материали водещо е било желанието за включването на текстове, наситени с културно-специфични норми за езиково кодиране на специализираната сфера. По-специфично, тематичният подбор е фокусиран върху английският език като глобален език, развитието на международните отношения след втората световна война, проблемите на въоръжаването след 1945 г., Студената война, някои международни организации – Обединените нации, НАТО и разнообразни неправителствени организации, Европейска интеграция и Европейския съюз – история, основни политики и институции, процеси на взимане на решения и други видове правни текстове (директиви, регулации и т.н.).

По отношение на общата структура, учебникът е разделен на три основни части. В първата, въвеждаща част е предвидено обучаемите да се запознаят с типовете задачи, които се използват за целите на работата им в час или на самостоятелната им подготовка. Представени са ограничени списъци от колокации, фразови глаголи, модални глаголи, идиоми или фиксирани изрази и др. подобни. Втората, основна част на учебника съдържа осем тематично обособени единици, всяка състояща се от три части – а) терминологична част, чиято основна цел е посредством задачи за четене или слушане да въведе основния лексикален набор, характерен за тематичната област (термини, идиоми, фразови глаголи, типична лексика и т.н.), както и наборът от най-характерни изразни средства за описание на графики, диаграми и таблици; б) медийно отразяване е частта от всяка тематична единица, в която се представя характерният публицистичен стил в дадената тематична област (на базата на

автентичен материал от англоезични медийни текстове) и в) изпитна практика, където са представени типовете задания, които се включват в реалните изпитни материали на студентите, обучаващи се в УНСС в направление „Политически науки”, специалност Международни отношения, Европеистика и Политология. В крак с технологичните възможности и интереси на младите хора в България, в тази част се предлага и дигитализирано упражнение, в което обучаемите затвърждават и доразвиват знанията си за различните държави и националности по света чрез работа в интерактивната платформа *Otellus.com*. Третата част на учебника съдържа подробни отговори на всички упражнения и задачи от предходната част, както и аудиофайловете за задачите за слушане.

Типовете задачи, включени в отделните части на учебника включват:

- Задачи за словообразуване;
- Четене с разбиране;
- Слушане с разбиране (с по-специфичните задачи: попълване на информация, замяна на синоними и обобщение на информация под формата на отворен въпрос);
- Свързан текст и/или изречения с пропуснати думи или фрази, за които се предлагат по четири варианта, от които само един е верен;
- Свързан текст с пропуснати езикови единици, които следва да бъдат попълнени, като се разчита на контекста за опора;
- Разчитане и анализ на графики и диаграми, задачи за писане и др.

Разнообразието от задачи цели развитието на различните езикови и дискурсивни компетентности на обучаемите, а именно:

- Четеното и задълбоченото, критично разбиране на текстове на политически и икономически текстове и текстове, свързани с външната политика;
- Активно слушане и разбиране на текстове от гореописаните сфери;
- Воденето на записки, перифразирането и обобщаването на информация;
- Използването на тематично и жанрово подходящи изразни средства;
- Свободното и информирано обсъждане на различни въпроси в тематичните сфери, с ясно заявяване на личната позиция.

Advanced English for International Relations and European Studies is a textbook designed for students majoring in International Relations, European Studies and

Political Science. The thematic targeting of specific spheres of public life largely determines the selection of lexical and stylistic peculiarities on which the tasks and exercises in this textbook are focused. The core goals pertain to the expansion and deepening of students' knowledge of and skills for the analysis of and the fluent professional interaction in the specific discourse of diplomacy and international relations, with a particular focus on the publicistic type of textuality. This focus becomes evident in both the very text selection and in the accompanying tasks: summarizing a specialized text, writing with an emphasis on the clearly stated thesis and well-established arguments to support the thesis, the description of charts and diagrams that are frequently used in politics and economics. This set of exercises and tasks leads to the revision of major grammar categories, frequently used collocations, phraseological units, phrasal verbs and prepositional phrases with a high frequency in the specialized area of communication. All exercises are based on authentic materials in the English language and are in line with the topics typical of the specialized area of cognition and communication.

With regard to the thematic range, the selected topics encompass mainly the areas of international relations, current political events and the important phenomena and issues in the modern world. In addition to journalistic texts, reports, legal texts and regulatory documents in the sphere of diplomacy and international relations are further included as materials for reading and listening comprehension and for vocabulary exercises. Furthermore, what has determined the material selection, is the desire and attempt to include texts that are saturated with culture-specific norms for the linguistic coding of the specialized area. More specifically, the topic selection encompasses English as a lingua franca, the post- World War II development of international relations, the post-1945 problems with the arms race, the Cold War, and certain international organizations – the United Nations, NATO, non-profit organizations, European integration and the European Union – history, major policies and institutions, decision making and various types of legal texts (directives, regulations, etc).

In terms of the overall structure, the textbook is divided into three basic parts. In the first introductory part, the intention is to get students familiarized with the types of tasks that they encounter in their work in class or during their individual preparation. What is presented is limited lists of collocations, phrasal verbs, modal verbs, idioms or fixed phrases, etc. The second major part of the textbook contains eight thematic

units, each of which comprises three sections – a) a terminological section the goal of which is, through listening and reading comprehension tasks, to introduce a range of vocabulary typical of the respective thematic field (terms, idioms, phrasal verbs, characteristic lexical items, etc) as well as a range of expressive devices typically used in the description of charts, diagrams and tables; b) media coverage is the section of every thematic unit that presents the typical journalistic style in the thematic field (based on authentic materials from media texts) and c) exam practice that offers the task types that are included in real-life exam materials for the students studying at the University of National and World Economy, majoring in International Relations, European Studies and Political Science. In line with the latest technological developments and taking account of the interests of the young people in Bulgaria, this section offers a digitalized exercise, among others, through which students are expected to reaffirm and further develop their knowledge about the various countries and nationalities across the world by using the *Otellus.com* interactive platform. The third part of the textbook contains a detailed answer key to all exercises and tasks presented in the previous part, together with the audioscripts for the listening comprehension tasks.

The types of tasks included in the separate parts of the textbook are the following tasks:

- word formation;
- Reading comprehension;
- Listening comprehension (more specifically gap filling, replacing a word with a synonym and summarizing information in the form of an open-ended question);
- Multiple choice cloze – a text in which a lexical item is missing and which has to be filled with a choice among four options of which only one is correct;
- Open cloze - a text in which a gap should be filled with a lexical item depending on the context;
- Interpretation and analysis of charts and diagrams, writing tasks, etc.

The variety of tasks aims to develop students' linguistic and discursive competences such as:

- The reading and the thorough critical comprehension of political and economic texts and texts connected with foreign policy;

- Active listening and comprehension of texts from the above-described spheres;
- Note-taking, paraphrasing and summarizing information;
- The use of thematically and generically appropriate expressive devices;
- The fluent and well-informed discussion of various issues in the respective thematic fields, with a clear expression of one's personal position.

2. *Test Your English* е учебно помагало с ясно формулирани цели и компетентно подбрани методически средства за тяхното осъществяване. Предназначено главно за студенти по Политология, Международни отношения и Европеистика, то е подходящо за значително по-широка аудитория - журналисти, преводачи и др. По формат и съдържание помагалото е в съзвучие със съвременните учебни практики, насочени към усвояване на английския език за комуникация и автономното му обогатяване през целия живот.

Обогатяването на речниковия фонд е съобразено с особеностите на публицистичния стил и е свързано с усвояване на подбраните думи и изрази в контекст. Упражненията с посока от дума към текст (bottom-up) спомагат за интегриране на новите лексикални единици в семантичната памет на обучаемите, а тези от текст към дума (top-down) развиват умение за езикова догадка. Особено полезна в това отношение е и частта за словообразуване, която не само дава информация за структурата на сложните думи в английския език, но прави възможно и самостоятелното им интерпретиране в непознат текст.

Подобно на лексикалния фонд, граматическият компонент е предпоставка за усвояване на речевите умения и присъства в значителна част от упражненията. Авторите са се постарали да бъдат достатъчно информативни при описание на граматичните форми и структури и максимално ясни и конкретни в инструкциите към отделните задачи. Графичното представяне на граматични парадигми и правила улеснява осмислянето им от студентите, а използването им в конкретни упражнения спомага за тяхното усвояване.

Задачите, свързани с рецептивните умения четене и слушане и продуктивните умения говорене и писане се отличават с по-голяма сложност, тъй като обхващат комплексни дейности от рода на водене на записки, резюмиране на английски текст, предаване на български текст в резюме на английски език и

др. Особено полезни в това отношение са упражненията за извличане на информация (обща или конкретна) от устни и писмени текстове, съставянето на логически свързан текст и писане на есе. Отново заслужава да бъдат отбелязани достойнствата на подобрите текстове, които са автентични както по отношение на езика, така и по отношение на съдържанието. Това несъмнено ще повиши вътрешната мотивация на студентите от гореспоменатите специалности за изучаване на английския език. Сполучливо решение от страна на авторите е и включването на текстовете за слушане в края на помагалото.

Test Your English is a workbook with clearly formulated goals and competently selected methodological means for their implementation. It is designed mainly for students majoring in International Relations, European Studies and Political Science. Yet it is also suitable for a wider audience (journalists, translators, etc.). In terms of both structure and contents, the workbook is in line with the contemporary academic training practices aimed at mastering the English language for communication and its ongoing enrichment throughout life.

The enrichment of the vocabulary pertains to the specificity of the journalistic style and is connected with the acquisition of knowledge of selected words and phrases in context. The exercises involving a connection between a word and a text (bottom-up) facilitate the incorporation of the new lexical items into the students' semantic memory, while the exercises involving a connection between a text and a word (top-down) presumably develop the skills for language-related guesswork. Particularly useful in this respect is the section on word formation, which not only provides information about the structure of the compound words in English, but also makes possible their independent interpretation in a new unknown text.

Just like the lexical fund, the grammar component is a prerequisite for the acquisition of speech skills and is present in a significant part of the exercises. The authors have managed to be sufficiently informative in describing the grammatical forms and constructions and maximally clear and specific in the instructions accompanying the respective tasks. The graphic representation of grammar-related paradigms and rules facilitates their interpretation by the students, while their use in specific exercises contributes to their timely acquisition.

There is a greater complexity in the receptive tasks such as reading and listening and the productive tasks involving speaking and writing, given that they incorporate

complex activities such as note-taking, summarizing a text in English, summarizing in English a text in Bulgarian, among others. Particularly useful in this respect are the exercises for the extraction of information (whether general or specific) from oral or written texts, the compilation of a logically coherent text and essay writing. What is worth noting yet again is the value of the selected texts, which are authentic both in terms of language and in terms of content. Undoubtedly this will increase students' internal motivation for studying English in the specialized area of their major degree. Another successful decision on the authors' part is to include the audioscripts of the listening comprehension texts as an appendix to the workbook.

III. Представени са две студии на английски език.

Представени са редица **публикации** в научни издания на български и на английски език, което спомага идеите ми потенциално да достигнат до много по-широка, международна публика.

1. Както показва заглавието, предмет на студията в съавторство с Росица Ишпекова *The metaphorical construction of immigration: Bulgaria's image in the Sunday Times* (Метафорично конструиране на имиграцията: Образът на България в Съндей Таймс) са разнообразните концептуални метафори, с които британската медия игражда образа на България и българите в контекста на заплахата от имигрантски поток на острова. Целта на изследването е да се разкрият когнитивните и езикови механизми, които медията използва в метафоричното конструиране на имиграцията в Обединеното кралство и импликациите за дискурското конструиране на образа на България в седмичника. Обект на интерес е анализът на отразяването на България през призмата на имиграцията в периода 2004-2015 г., изследвано чрез прилагане на критическия когнитивно-прагматичен анализ като основен аналитичен инструмент. Основната теза е, че стереотипи за България като заплаха се затвърждават на фона на цялостна промяна в обществените и официални нагласи към имиграцията в Обединеното кралство: от толерантен мултикултурализъм към предимно негативни мнения за миграцията.

Актуалността на тематиката на тази студия произтича от важноста на по-общите проблеми на имиграцията и бежанските въпроси наред миграционната криза след 2015 г., особено във връзка с БРЕКЗИТ. Приложеният аналитичен метод селективно заимства някои теоретични постановки от рамкирането в медийните изследвания, критическия дискурс

анализ, теорията на концептуалната метафора и критическия анализ на метафората, в които лингвистиката изграе основна роля. След като се аргументира избора на в-к *Sunday Times* като специфичен изследователски обект посредством очертаване на мястото на медията, заедно с *The Times* на медийния пазар в Обединеното кралство, в студията се определят някои основни аспекти на правителствената политика в областта на миграцията. В студията се прави кратък преглед на наличната литература в областта на концептуалните метафори за миграцията. В емпиричната част на студията се идентифицират основните концептуални метафори за имиграцията в контекста на България. Повечето от тях разкриват имиграцията в Обединеното кралство като предизвикателство и силно противоречив по природата си проблем. Преобладаващите концептуални метафори са ИМИГРАЦИЯТА Е ОПАСНИ ВОДИ/ НАВОДНЕНИЕ/МАСА/МНОГО ХОРА/НАПАСТ, КОИТО ТРЯБВА ДА СЕ ПОСТАВЯТ ПОД КОНТРОЛ/ОГРАНИЧАВАТ/ И СРЕЩУ КОИТО ДА СЕ ВОЮВА; ИМИГРАЦИЯТА ПРОВОКИРА ЛОШИ ЧУВСТВА СРЕД БРИТАНЦИТЕ; ИМИГРАЦИЯТА Е НЕЗАКОННО ЯВЛЕНИЕ; ИМИГРАНТИТЕ СА ВРЕДНИ СЪЩЕСТВА и ИМИГРАЦИЯТА Е ТОВАР ЗА СОЦИАЛНО-ОСИГУРИТЕЛНАТА СИСТЕМА. Малко на брой са позитивните оценки, съдържащи се в концептуалните метафори като ИМИГРАЦИЯТА Е ЖИЗНЕНА ВАЖНА ЗА ИКОНОМИЧЕСКИЯ РАСТЕЖ. Находките в студията като цяло доказват изложената теза. Образът на България е негативно рамкиран от the *Sunday Times*, тъй като е контекстуализиран в имиграцията, която е метафорично конструирана като стихийна сила и реална заплаха за британското общество.

The study aims to expose the cognitive and linguistic mechanisms employed by the *The Sunday Times (ST)* in the metaphorical construction of immigration to the UK and its implications for the discursive construction of Bulgaria's image by the newspaper. The object of analysis is the *ST*'s coverage of Bulgaria through the prism of immigration in the period 2004–2015, examined by applying the critical cognitive-pragmatic discourse analysis as a major analytical tool. The major assumption held is that a stereotype of Bulgaria as a threat is reinforced against the background of an overall shift in the UK public and official attitudes toward

migration: from tolerant multiculturalism towards a predominantly negative view of migration.

The relevance of the research topic stems from the importance of the broader issues of immigration and asylum amid the post-2015 migration crisis, especially with regard to Brexit. The applied method of analysis selectively borrows some theoretical tenets from framing in media studies, critical discourse analysis, conceptual metaphor theory and critical metaphor analysis, in which linguistics plays a major part. After justifying the choice of the *Sunday Times* as a specific research object by outlining the media outlet's place, together with *The Times*, in the UK media market, the study identifies some major aspects of the UK government's policy in the field of migration. The piece of research makes a brief overview of the available literature on the conceptual metaphors (CM) in the field of migration. The empirical section identifies the major conceptual metaphors of immigration with regard to Bulgaria. Most CM expose immigration to the UK as a challenge and a controversial issue. The predominant CMs are IMMIGRATION IS DANGEROUS WATERS/ FLOOD/MASS /NUMBERS OF PEOPLE/ INVASION WHICH SHOULD BE CONTROLLED/ RESTRICTED/WAGED WAR AGAINST, IMMIGRATION EVOKES BAD FEELINGS AMONG THE BRITISH NATIONALS, IMMIGRATION IS AN ILLEGAL PHENOMENON, IMMIGRANTS ARE HARMFUL CREATURES and IMMIGRATION IS A BURDEN TO THE WELFARE SYSTEM. Few are the instantiations of the positive evaluations contained in CM such as IMMIGRATION IS VITAL TO ECONOMIC GROWTH. The findings in the study largely confirm the stated thesis. Bulgaria's image has been negatively framed by the *Sunday Times* as it is contextualized within immigration, which is metaphorically constructed as an elemental force that threatens the UK society.

2. Обект на анализ във втората студия на английски език, написана в съавторство с Даниела Кох-Кожухарова *The Language of Populism: Donald Trump and Nicolas Maduro* (Езикът на популизма: Доналд Тръмп и Николас Мадуро) представляват риториката и популисткия стил на двамата президенти в периода 2016-2019 г. Емпричният материал, подложен на когнитивно-прагматичен анализ обхваща туитовете на Доналд Тръмп за Венецуела в указания период, както и телевизионните изявления на венецуелския президент

Николас Мадуро за САЩ в периода януари-март 2019 г. в разгара на хуманитарната криза във Венецуела. Основната изследователска цел на съпоставителния анализ на риториката и стила на двамата бележити представители на американския и венецуелския популизъм е опита да се идентифицират сходства и различия. С други думи, студията цели да очертае специфичните черти на езика на популизма и възможната теоретико-методологическа рамка, в която той може да се изследва. В теоретичната част се прави детайлен преглед на научните подходи към изучаването на популизма като цяло, а именно агенционния, Лаклауския и социално-икономическия, както и теоретичните школи, в които популизмът се разглежда като политическа стратегия или фолклорен стил на политика. Специално внимание се отделя на идейния подход и по-конкретно на концепцията на Бониковски за популизма като дискурсно рамкиране. Последната представлява базата, на която почива методологическата рамка на изследването.

Находките разкриват, че са налице сериозни сходства между езиковите средства и дискурското рамкиране на двамата популистски лидери. И двамата са въввлечени в дискурс на анти-статуквото във съответната държава, което е представено като кризисна ситуация, която трябва да се коригира незабавно и предполага въвеждане на спешни мерки. Подобни идеи се сугестират чрез използването на груб език и директна и вулгарна лексика. Популисткият лидер е по презумпция говорител на морално чистия суверен – народа – и се счита, че е изразител на истината, което се внушава чрез честата употреба на модални глаголи като *will* и *shall* и почти пълната липса на средства за смекчаване на изказа. Не се използват нито транзитивност нито номинализации. По този начин двамата световни лидери изказват нееднозначни твърдения един за друг като корена на злото в демократичния свят.

The research object of the second study written with a co-author Daniela Koch-Kozhuharova *The Language of Populism: Donald Trump and Nicolas Maduro* is the rhetoric and populist style of the two presidents in the period 2016-2019. Hence the empirical material that has been subject to cognitive-pragmatic analysis comprises US President Trump's tweets on Venezuela and Venezuelan President Maduro's TV statements on the United in the period January – March 2019, at the height of Venezuela's humanitarian crisis. The paper carries out a comparative analysis of the

populist rhetoric and style of US populism and Venezuelan populism with the major aim to possibly identify commonalities and differences. Thus it has set the goal to outline the specific features of populism as a language and the possible theoretical and methodological framework within which it can be examined. The theoretical part of the study makes a detailed overview of the academic approaches to the exploration of populism in general, namely the agency, the Laclauan and the socioeconomic approach, together with the researchers that regard populism as a political strategy or a folkloric style of politics. Special attention is paid to the ideational approach and more specifically to Bonikowski's view of populism as a discursive framing. It is the latter on which the methodological framework of the piece of research is grounded. The findings suggest that, despite the divergence in terms of political culture and ideological assumptions, the two populist leaders show strong similarities with regard to linguistic devices and discursive framing. They are both involved in an anti-establishment discourse, where the status quo is rendered as a crisis situation that certainly needs immediate rectification and emergency measures. Such ideas are suggested through the use of coarse language and straightforward and vulgar vocabulary. The populist leader is presumably the mouthpiece of the moral and sovereign people and reportedly tends to speak the truth, which is suggested through the recurrent use of the modal verbs and rare use of any hedging devices. Their insistence on their version of the truth is fortified by the use of highly modal verbs such as *shall* and *will*. Furthermore, neither transitivity nor nominalizations are used. Instead the two world leaders make unequivocal assumptions about one another as the root of evil in a democratic world.

IV. Представени са поредица от статии, които попадат в следните тематични области. В четири от статиите се разглеждат публичните изявления на президента Доналд Тръмп и неговата администрация по повод Балканите и някои балкански държави, както и Европейския съюз. Четири от статиите са посветени на дискурското конструиране на образа на България в сп. Икономист, но си поставят различни изследователски цели и са с ясно обособен предмет на анализ. Една статия третира националното брендиране. Друга тематична област е чуждоезиковото обучение в УНСС по примера на английски и испански езици за специализирани цели и в тази група попадат четири статии.

A series of articles have been presented that fall under the following thematic fields. Four of the articles are devoted to the public statements made by US President Donald Trump and his administration with regard to the Balkans and some Balkan countries or the EU. Four of the articles are devoted to the discursive construction of Bulgaria's image in the Economist, though they pursue different goals and therefore have a distinctly specified research topic. One article treats some theoretical issues within nation branding and the various approaches to it. Another thematic field is foreign language teaching (FLT) at the University of National and World Economy (UNWE) based on teaching English and Spanish for specific purposes. This group encompasses four articles.

1. Академичното обучение по английски и испански език за специализирани цели в УНСС/ Academic Teaching English and Spanish for specific purposes at UNWE

Цел на статията, публикувана в сп. Чуждоезиково обучение „Иновативни образователни технологии в чуждоезиковото обучение“ е да се направи хроника на първия семинар на катедра „Чужди езици и приложна лингвистика“ в УНСС с международно участие, проведен през септември 2017 г. Основните теми касаеха чуждоезиковото обучение в епохата на социалните медии и комуникации, както и обучението по чужд език, култура и цивилизация. Испанският гост проф. д.ф.н. Гусман Тирадо от Университета в Гранада изнесе две презентации за предизвикателствата в обучението по руски език за чужденци, за необходимостта от разработване на нови методи на преподаване съобразно спецификата на аудиторията, както и за оценяването на знанията и уменията при овладяването на езика. Беше представен и курса по прав и обратен юридически превод за двойката езици испански - руски, разработен в университета в Гранада, плод на десетгодишни изследвания и преподавателска практика в областта на специализирания превод на правни документи и икономически текстове. Курсът способства за усвояването на преводачески техники и изграждането на цялостна стратегия от студентите - бъдещи преводачи. В презентацията, посветена на интернет ресурсите за обучението по руски език, включени в разработения от научно-изследователската група HUM 827 курс по „Славистика, кавказология и типология на езиците“, Проф Тирадо представи успешно функциониращия сайт на изследователската общност на русистите *El Ruso en España* www.elrusoenespaña, предоставящ информация не

само за историята на русистиката в Испания, но и за конгресите, конференциите и семинарите по славистика, както и за учебниците и учебните помагала в електронен формат и други образователни онлайн ресурси за студенти.

Даниела Кох-Кожухарова запозна аудиторията с някои съвременни технологии при преподаването на немски език за чужденци ниво B2, прилагани във VHS (Volkshochschule) в Нордерщед, Шлезвиг-Холщайн, ФРГ, като изведе аналогии при *Folk High School* и *Universidad Popular*. Подчерта се, че учебните зали представляват същинска многоезична и мултикултурна среда, обхващаща курсисти от различни държави с характерни образователни традиции, изповядващи различни религии, търсещи професионална реализация в разнообразни сфери в Германия благодарение на двустранните усилия за постигане на езикова, социална, културна и икономическа интеграция.

Калина Братанова представи предимствата на дискурсия подход в чуждоезиковото обучение по примера на английски език. Фокус на този подход не е усъвършенстването на традиционните езикови умения, а повишаване разбирането и интерпретацията на различни по жанр и регистър текстове, както и на осведомеността на студентите за връзката език - култура. Основен акцент в дискурсия подход в чуждоезиковото обучение не са традиционните езикови равнища, а междукултурното общуване. Братанова изведе като основна учебна цел създаването на умения при анализ на текст и езиков изказ от гледна точка на клоновете на лингвистиката - семантика, прагматика и стилистика и осмислянето им както в непосредствени текстови контекст, така и в контекста на комуникативната ситуация и на цялостната социо-културна матрица.

Антония Пенчева представи учебния курс по руски език за работещите в сферата на туризма, РЕТУР, създаден в съответствие с *Общоевропейската езикова рамка* по международен проект. Учебното пособие се състои от три вида ресурси: видео, аудио файлове и писмени учебни материали с илюстрации, достъпни в Интернет. Курсът съчетава текст, картина и звук и оказва паралелно въздействие на основните сетива. Пенчева изтъкна като цел на курса придобиването на комуникативна компетентност, разбирането и правилна интерпретация на същественото в познати теми, провеждането на спонтанен разговор и аргументация на мнения и позиции. Дилян Гатев представи основните характеристики на комуникативния подход в преподаването на английски език за специални цели, трудностите, които могат да възникнат, и

стратегии за преодоляването им. Лекторът подчерта, че чрез този подход се активират пасивните знания по лексика и граматика. Офелия Памукчиева предложи иновативни учебни методи и техники в онлайн обучението по английски език чрез група във Фейсбук. Социалната мрежа предлага богати възможности за интерактивно обучение по актуалните теми на съвремието, което се явява силен мотивационен лост за студентите, изтъкна Памукчиева.

The aim of the article published in the *Foreign Language Teaching Journal* entitled *Innovative Technologies in Foreign Language Teaching* is to provide a chronicle of the first seminar of the Department of Foreign Languages and Applied Linguistics at UNWE with international participation held in September 2017. The major topics of the presentations pertained to foreign language teaching in the era of social media and communications as well as to the connection between foreign language teaching, culture and civilization. The guest from Spain – professor Dr Habil Guzman Tirado from the University of Granada made two presentations about the challenges in teaching Russian to foreign students, about the need to develop new teaching methods depending on the audience's specificity, and also about the assessment of knowledge and skills in mastering the language. Another presented course was the one on translation of legal texts in the pair of languages – Russian and Spanish – developed in University of Granada that is the final result of a decade of research and academic instruction in the field of the specialized translation of legal documents and economic texts. The course facilitates the acquisition of translation techniques and the development of an overall strategy by the students that are prospective translators.

In the presentation devoted to internet resources for the teaching of Russian that are included in the course developed by the HUM 827 research group under the heading of Slavic studies, Caucasus studies and language typology, Professor Tirado made a review of the successfully functioning website of the research community of the experts in Russian language and culture www.elrusoenspaña that provides information not only about the history of Russian studies in Spain, but also about the conventions, conferences and seminars in Slavic studies and about the online textbooks and workbooks and other online resources for students.

Daniela Koch-Kozhuharova familiarized the audience with some modern technologies in the teaching of German for foreigners at the B2 level that are implemented in VHS (Volkshochschule) in Schleswig-Holstein, Norderstedt and drew

analogies between *Folk High School* and *Universidad Popular*. What was highlighted was the fact that the academic aulas provided for the creation of a truly multilingual and multicultural environment that encompassed students from different countries of origin having different traditions in education, different religions who are pursuing a career development in various professional spheres in Germany due to the efforts by the two sides in the instruction process with regard to achieving a linguistic, social, cultural and economic integration.

Kalina Bratanova presented the advantages of the discourse approach to foreign language teaching in the case of English. Such an approach is focused not so much on the perfection of the traditional language skills, but on the enhancement of the comprehension and interpretation of texts belonging to a variety of genres and registers, as well as on students' awareness of the link between language and culture. Hence a major accent in the discourse approach to foreign language teaching are not the traditional levels of language but intercultural communication. Bratanova identified as a basic teaching goal creating skills in the analysis of texts with the tools of the branches of linguistics - semantics, pragmatics and stylistics - and their proper interpretation in the immediate co-text, as well as in the context of the communicative situation and within the overall social and cultural matrix.

Antoniya Pencheva presented RETOUR, the academic course in Russian targeted at employees in the tourist industry. The course was developed in line with the Common European Framework of Reference for Languages under an international project. This textbook combines three types of resources - video, audio files and written training materials along with illustrations available and easily accessed in the worldwide web. The course combines text, picture and sound and thus has a parallel impact on the basic senses. Pencheva highlighted that the aim of the course was to acquire communicative competence, to understand and interpret appropriately of the essential things in familiar topics, to carry out a spontaneous conversation and to provide arguments in support of opinions and positions.

Dilyan Gatev made an overview of the major characteristics of the communicative approach to the teaching of English for specific purposes, identifying the hardships that could possibly arise as well as the strategies to overcome them. The lecturer emphasized that through such an approach the passive knowledge of vocabulary and grammar are activated. Ophelia Pamukchieva offered innovative academic methods and techniques in the online training in English through a group in Facebook. The

social network opens up a wide range of opportunities for the interactive instruction on topical issues of the contemporary world, which is a strong motivational tool for students.

Статията, озаглавена “За комуникативната компетентност на студентите-икономисти” идентифицира основните характеристики на тази компетентност, която е цел и краен резултат от четиригодишния курс на обучение на студентите по английски за специализирани цели в УНСС. Тези характеристики се определят на базата на анкетно проучване на потребностите чрез въпросник, разработен на базата на теоретичната рамка на Джон Мънби и действащата тригодишна учебна програма. Анкетното проучване включва 21 респондента от специалност “Международни икономически отношения”, чиито отговори са анализирани и обобщени. На тази основа се предлага нова програма, която попълно съответства на студентските комуникативни потребности. Направени са следните изводи, имайки предвид че учебната програма представлява сериозен мотивационен лост за обучаемите, които биха осъзнали практическата приложимост на изучаваните езикови единици и конструкции в процеса на общуване в реална бизнес среда. Препоръките в съдържателно отношение касаят разширяването на тематичната програма с теми в областта на международните финансови и капиталови пазари и международният маркетинг. Препоръчва се и преосмисляне на последователността на темите, която би трябвало да следва последователността, в която се изучават съответните дисциплини на български език. На трето място се определят езиковите единици, както по отношение на граматическите и прагматични конструкции, така и по отношение на лексиката, които са с най-висока честота на комуникативна употреба най-вече в икономическия и бизнес функционален стил. На последно място се препоръчва деловата кореспонденция и бизнес комуникациите да се интегрират в учебната програма, като се отдели специално внимание на културалната специфика на невербалното общуване, чието погрешно тълкуване би увеличило риска от стереотипно мислене и предубеденост. Основният извод, до който се достига е необходимостта от регулярно проучване на потребностите на обучаемите с цел периодичната актуализация на програмата за постигането на основната цел на чуждоезиковото обучение – усъвършенстване на

комуникативната компетентност като съществен фактор за пълноценната професионална реализация на студентите.

The article entitled *On the Communicative Competence of Students of Economics* identifies the major characteristics of this competence, which is the ultimate goal and final result of the four-year course of academic training in English for Specific Purposes at UNWE. These characteristics are determined on the basis of a survey on students' needs through a questionnaire based on John Munby's theoretical framework and the effective three-year curriculum. The survey was conducted among 21 respondents – students majoring in International Economic Relations at UNWE – and their answers were analyzed and summed up. It is on this basis that a new curriculum is offered that should more fully comply with the students' communicative needs. The following conclusions are arrived at, taking into consideration the fact that the academic curriculum serves as a serious motivational tool for the trainees, who would presumably grow aware of the practical applicability of the studied language units and constructions in the process of interaction in a real-life business environment. The recommendations in terms of content involve the expansion of the thematic program by topics in the field of international financial and capital markets and international marketing. What is recommended next is that the sequence of topics should be reconsidered, given that this sequence should be in line with the one in which the separate disciplines are taught in Bulgarian in the major courses. In the third place the language units in terms of both grammar and pragmatic structures as well as vocabulary are identified that have the highest frequency of communicative usage mostly in the economic and business functional styles. The fourth recommendation pertains to the incorporation of business correspondence and communication within the academic curriculum, where special attention should be paid to the cultural specificity of non-verbal interaction, the misinterpretation of which would increase the risk of stereotypes and bias in the frame of thought. The overall conclusion drawn is the need for conveying surveys of students' needs on a regular basis so that the academic curriculum is periodically updated and upgraded with a view to achieving the basic goal of FLT – mastering communicative competence as an essential factor for students' adequate career development and professional realization.

Статията «Вграждане на медийния дискурс в академичната програма за студентите от направление Политически науки» цели определянето на някои основни предизвикателства в структурирането на учебната програма и подбора на учебни материали по английски за специализирани и академични цели (ESAP), по-конкретно във връзка с обучението по английски език за студентите от специалности «Международни отношения» (МО) и Европеистика в УНСС. Основният изследователски фокус е поставен върху подбора на учебни материали в медийния дискурс, който съчетава различни текстови типове и жанрове, регистри и стилове.

Така статията прави опит да разкрие значимостта на обучението на различни медийни дискурси. Разгледани са три казуса, които разкриват необходимостта от интегрирането на жанра на редакционната вестникарска статия и на политическата реч и разнообразните им модификации. Основната теза е, че когнитивно-прагматичния анализ на политическия дискурс играе главна роля в затвърждаването на интердисциплинарните знания на студентите и в придобиването на интегрирани умения, доколкото стимулира аудиторията да предприема дебати по нееднозначно определени политически въпроси. В частност, обучението на дискурсните стратегии, използвани от значимите политически актьори осигурява интерфейса между когнитивно-прагматичния анализ и обществено-политическите науки, което на свой ред помага на студентите в интерпретацията на текст и контекст. Тези стратегии улесняват усвояването на чуждия език по множество начини и помагат на обучаемите да се справят с лингвистични явления, свързани със семантика, прагматика и когнитивни науки. Нещо повече, те обогатяват студентите с прозрения относно дискурсните механизми за конструиране на образи и идентичности в парадигмата на социалния конструктивизъм, и за позициониране на актьорите в системата на международните отношения.

На първо място, статията представя характеристика на студентите от специалностите Международни отношения и Европеистика в УНСС, които по презумпция владеят английски език на ниво B2-C1 според Общоевропейската референтна рамка, имайки предвид приема им в университета с кандидат-студентския изпит по чужд език. Студентите са предимно с българска националност, т.е. принадлежат на по-скоро хомогенна културна среда (за разлика от разнообразието в това отношение в университетите в Обединеното

кралство, САЩ, Германия). Изучаването на английски език е неизменна част от тяхната учебна програма, тъй като е задължителна дисциплина.

На второ място, подбора на материали за напреднали студенти по политически науки е сериозно предизвикателство, защото друга теза е, че тези материали следва да отговарят на три базисни критерии – *актуалност*, *мултимодалност* и *автентичност*. С други думи, осигуряване на разнообразие от жанрове и текстови типове е много важен аспект на преподаването.

На трето място, особен изследователски интерес са редакционните статии в сп. Икономист както и политическите речи на видни политици, в конкретния казус са тези на Доналд Тръмп, които представляват медиатизиран политически дискурс. Характерно за сп. Икономист е специфичния език и стил, с типичните за този жанр формални аспекти на езикови конструкции. Вестникарските статии са смесица от регистри, което предполага едновременно усвояване на лексика в няколко области - терминология и технически жаргон и разговорни и неформални лексикални единици. Наред с това се улеснява преподаването на фразеологични единици - фразови глаголи, идиоми, полезни колокации, характерни за политическия и медиен дискурс. Нещо повече, коментарите и редакционните статии на сп. Икономист са мултимодални, като визуалната образност се счита за важен фактор на влияние върху високо-образована читателска аудитория по целия свят.

На четвърто място, преподаването на вербалните и невербални особености на в изказа на Доналд Тръмп разкрива как дискурс маркерите и речевите модели допринасят за конструиране на самоличността на президента на влиятелен глобален политически лидер и за по-внушителната разгласа на необоримата му позиция по различни международни въпроси в качеството му на *vox populi*.

Направена е констатацията, че и други онлайн жанрове имат силно въздействие върху студентската аудитория. Това са речите на известни личности на церемониите по връчване на дипломите за завършилите американски университети, като например тази на Стив Джобс от 2005 г. в Станфорд, както и лекциите в платформата Ted talk.

Като цяло, основен извод в това изследване е, че медийните дискурси служат като силен мотивационен лост в академичното образование, и напълно отговарят на критериите за автентичност, актуалност и мултимодалност.

The article *Incorporating Media Discourse in the Academic Syllabus for Students of Political Science* aims to identify some of the major challenges in syllabus design and materials selection for English for Specific and Academic Purposes (ESAP), specifically in regard to teaching English to students majoring in International Relations (IR) and European Studies (ES) at UNWE. The major research focus is the selection of teaching materials in media discourse, combining text types and genres, resolving issues related to register and style.

Hence this article attempts to expose the relevance of teaching various media discourses. Three case studies have been examined that expose the relevance of incorporating the genre of the editorial and of the political speech and its various modifications. The assumption is held that the cognitive-pragmatic analysis of political discourse plays a central role in boosting students' interdisciplinary knowledge and facilitating the acquisition of integrated skills by prompting them to engage in debates on controversial issues. More specifically, teaching the discourse strategies employed by prominent political actors provides the interface between cognitive-linguistic analysis and socio-political studies which in turn helps monitor and guide students' textual and contextual interpretation. They facilitate foreign language learning (FLL) in a number of ways, and help the learners of English as a foreign language (EFL) cope with linguistic phenomena pertaining to semantics, pragmatics, and cognitive studies. Furthermore, they help students get insights about the discursive mechanisms of constructing images and identities in the paradigm of social constructivism, and positioning the actors in the system of international relations.

In the first place, the article presents some central characteristics of students who are taking a major bachelor degree course in IR and ES at UNWE, who have reached the B2-C1 level of English according to the Common European Framework of Reference, given that they are eligible for academic study after they have passed successfully the admission test in English. They are mostly Bulgarian nationals, i.e. they come from a more or less uniform cultural background (unlike the diversity in other the UK, the USA, Germany). English is an integral part of their curriculum, being a mandatory discipline.

Secondly, materials selection for students of advanced English for Political Science is another serious challenge, as the assumption is held that they should meet three basic

criteria – of *topicality*, *multimodality* and *authenticity*. In other words, ensuring a diversity of genres and text types as teaching materials is essential.

Third, of particular research interest is the editorials in *The Economist* and the political speeches of prominent politicians, in this case Donald Trump. The latter are presumably mediatized political discourse. *The Economist* boasts an idiosyncratic language and style, which is characterized by genre-specific elements of formal and recurrent linguistic structures in terms of semantics, pragmatics, and stylistics. There is a mixture of registers, which suggests that vocabulary acquisition involves studying terminology and technical jargon alongside colloquialisms. Next, a wide range of phraseology can be taught, covering phrasal verbs, idioms and useful collocations typical of political and media discourse. What is more, its commentaries and editorials are typically multimodal in character, and visualisation and imagery, among other things, are taken to be of paramount importance to holding a strong sway over a highly-educated readership worldwide for quite some time.

Teaching Trump's verbal and non-verbal peculiarities shows how discourse markers and speech patterns contribute to the construction of the president's self-identity as a persuasive global political leader and provides for the stronger touting of his supposedly consistent stance on various international issues as the *vox populi*.

Other media-related genres are also found to have a strong impact on students – commencement speeches at universities, such as Steve Jobs' at Stanford in 2005 and Ted talks.

The findings suggest that media discourses serve as a strong motivational tool in academic teaching, as they fully meet the criteria of authenticity, topicality and multimodality.

Статията “Испански език в УНСС (учебно-методическа и академична продукция за целите на обучението)” представя учебниците, учебните помагала и монографиите, свързани с обучението по испански език в УНСС. Разглеждат се спецификата и структурата на всяко издание, адекватността му с оглед на целите на обучението, ефективността му за качествената подготовка на кандидат-студенти и студенти, като се обръща внимание на съобразеността с динамично променящите се университетски и световни изисквания в областта на чуждоезиковото обучение.

На първо място, в статията се проследяват се хронологично учебниците и учебните помагала на катедра “Чужди езици и приложна лингвистика” по испански като първи и втори чужд език. Отбелязват се предимствата на учебниците по испански като втори чужд език – *Manual de español* с автор Христина Кърпачева, *Aprende A1+ Español para búlgaros, nivel inicial, perfil de económicas y ciencias políticas /Испански език за българи, ниво начинаещи, направление икономика и политически науки/* с автори Стефка Кожухарова и Татяна Иванова и *Aprende A2+ Español para búlgaros, nivel intermedio, perfil de económicas y ciencias políticas /Испански език за българи, междинно ниво, направление икономика и политически науки/* с автор Стефка Кожухарова. Тези учебници имат адекватна методологическа основа, структура и оформление. Съобразени са с учебните програми на специалностите в УНСС. Състоят се от 12 учебно-методически единици всеки, като във всяка от тях са предвидени за усвояване граматични, лексикални и комуникативни компетентности, систематизирани в съдържанието. Още от самото начало във всяка учебно-методична единица се работи върху четирите речеви умения, които според Общата европейска референтна езикова рамка трябва да бъдат постигнати при обучаемите, независимо от тяхното ниво на владене на езика – слушане, четене, говорене и писане. Основните характеристики на тези учебници могат да се сведат до следното: Предназначени са за българи – езикът-посредник е български, синтезираните и ясни обяснения на граматика и лексика (с превод) са на български с дублиране на испански, а където биха могли да възникнат затруднения и грешки поради интерференция с родния език се правят паралели с българската граматика. Всичко това е предпоставка за достъпност и бързо ориентиране в материала, без необходимост да се търсят допълнителни източници. Второ, професионална ориентация, която се постига постепенно, е съобразена с нивото на усвояване на езика. Започва се в първите учебно-методически единици с умерено въвеждане на професионално-ориентирана лексика (икономика, политика, туризъм), тя систематично е разширявана, затвърждавана и поставяна в подходящ контекст, за да се стигне във втория учебник до теми, свързани със секторите в икономиката, дипломатическите отношения между България и Испания и България и Аржентина, поднесени съобразно езиковото ниво на студентите.

Следва да се отбележи специалното място на учебника по испански като първи чужд език *Civilización española /economía, política, lengua y literatura/* и *Los nuevos orden y desorden mundiales* с автор Даниела Кожухарова. Учебникът е структуриран в два раздела, като първият разглежда историята на Испания до 20-ти век, а вторият е посветен на съвременна Испания. Включени са езикови упражнения, текстове за превод от испански на български език и обратно, текстове за писмен анализ, както и оригинални авторски материали, които способстват за цялостното разбиране на мястото на Испания на международната сцена в диахрония. Вторият учебник ползва студентите от направление „Политически науки“ в УНСС – специалности „Международни отношения“, „Политология“ и „Европеистика“ и включва езикови упражнения, текстове за превод и анализ. *Por tierra, por aire y por mar (Manual de español para los estudiantes de turismo)* с автор Любка Славова представя разнообразните аспекти на туризма като икономически отрасъл. Учебникът се използва за основа на обучението по испански с професионални цели.

На второ място се представят публикуваните в катедрата монографии. *Hispanoamérica: en busca de claves por su economía y política (Bolívar, Chávez, Venezuela)* с автор Д. Кох-Кожухарова, *La imagen de Bulgaria en la prensa española contemporánea* с автор Стефка Кожухарова и „Феминизация на испанския език в обществено-политическата реч“ на д-р Татяна Иванова, посветена на проблема на конфликта между граматичния род и езиковия феминизъм в теоретико-методологичната рамка на социолингвистиката. Следва да се отбележи прагматичната стойност на монографичните трудове, доколкото те могат да се използват в академичното преподаване с оглед на повишаването на социолингвистичната компетентност на студентите в УНСС. Обобщени са и предимствата и на учебните помагала по испански език за държавните и кандидат-студентските изпити.

Богатото разнообразие от монографии, учебници и учебни помагала по испански език за студентите от УНСС отразяват в пълна степен изискванията на учебните програми в УНСС и предлагат текстове, отличаващи се с лексическото си богатство и тематично многообразие, което на свой ред повишава в значителна степен ефективността на курса по специализиран испански език, защото повишава и мотивацията на самите обучаеми. Те допринасят за изграждане на комуникативна и социокултурна компетентност, които на свой

ред способстват за пълноценната реализация на студентите от УНСС на пазара на труда. Нещо повече, съчетаването на различни стилове и регистри, на исторически теми с актуални теми на съвременното икономическо и социално-политическо развитие на латиноамериканските държави, както и на медиите в Испания, е принос на академичния състав на катедра „ЧЕПЛ“.

The article published in Bulgarian titled *Spanish at UNWE (methodological and academic production for the purposes of academic training)* makes an overview of the textbooks and monographs related to the teaching of Spanish at UNWE. The specificity in terms of content and structure of each published book is examined to determine its adequacy for academic training, its efficiency in the high-quality preparation of prospective students and current students, as special attention is paid to the dynamically changing requirements at the university level and worldwide in the field of FLT.

First, the article makes a chronological overview of the textbooks and workbooks on Spanish studied as a first or second language and published at the Department of Foreign Languages and Applied Linguistics at UNWE. The advantages have been identified of the textbooks on Spanish as a second foreign language - *Manual de español* written by Hristina Karpacheva, *Aprende A1+ Español para búlgaros, nivel inicial, perfil de económicas y ciencias políticas* written by Stefka Kozhuharova and Tatyana Ivanova and *Aprende A2+ Español para búlgaros, nivel intermedio, perfil de económicas y ciencias políticas* written by Stefka Kozhuharova. These textbooks boast an adequate methodological framework and structure. They fully comply with the curricula for the respective major degrees at UNWE. They comprise 12 academic units each, and every unit has specific grammar, vocabulary and communicative competences to be acquired, which are systemized in the content. At the beginning of each unit the four language skills are addressed, specified in the Common European Framework of Reference for Languages – listening and reading comprehension, speaking and writing.

It is worth noting the special place of the textbook on Spanish as a first foreign language *Civilización española /economía, política, lengua y literatura/* и *Los nuevos orden y desorden mundiales* written by Daniela Kozhuharova. The textbook is structured in two main sections and the first section is devoted to Spain's history up to the 20th century, whereas the second section – to contemporary Spain. It includes

language exercises, texts for translation from Spanish to Bulgarian and vice versa, as well as original materials that largely facilitate the understanding of Spain's role on the international arena from a diachronic perspective. The second textbook is targeted at students majoring in International Relations, Political Science and European Studies at UNWE, yet again including language exercises, and texts for translation and analysis. *Por tierra, por aire y por mar (Manual de español para los estudiantes de turismo)* written by Lyubka Slavova reveals the diverse aspects of the tourist industry.

Secondly, the monographs published by the academic faculty at the department are presented. *Hispanoamérica: en busca de claves por su economía y política (Bolívar, Chávez, Venezuela)* written by Daniela Kozhuharova, *La imagen de Bulgaria en la prensa española* written by Stefka Kozhuharova and *The Feminization of the Spanish Language in Political Speech* written by Dr Tatyana Ivanova, which is devoted to the conflict between the grammatical gender and linguistic feminism treated within the theoretical and methodological framework of sociolinguistics. It is worth noting that all published monographs have a pragmatic value, considering that they may be readily used in academic training with a view to raising students' sociolinguistic competence. What has also been given account of is the advantages of the workbooks on Spanish for final exams at UNWE and for admission tests.

The rich diversity of monographs and textbooks on Spain and the Spanish language targeted at the students at UNWE fully comply with the requirements of the curriculum and offer texts that are rich in vocabulary and in range of topics, which in turn significantly increases the efficiency of the academic course in Spanish for specific and academic purposes as it also enhances the learners' motivation. These books contribute to the acquisition of communicative and socio-cultural competence, which presumably facilitates students' career development on the labour market. What is more, they combine different styles and registers, and various topics of historical development and the contemporary economic, social and political development of Latin American countries and the media in Spain, which is a major contribution of the faculty at the Department of Foreign Languages and Applied Linguistics.

2. Образът на България, конструиран в сп. Икономист/ Bulgaria's image as constructed by the Economist

Това което обединява статиите, посветени на образа на България и българите е емпиричният материал, който на практика събира на едно място цялата

продукция на сп. Икономист по темата през периода 2001-2015. Изследването на престижното периодично издание от страна на автора представлява и сериозен научен принос в трудовете ѝ, доколкото това са първите научни разработки, посветени на цялостния му облик – от гледна точка на език, стил и дискурсни стратегии за изграждане на образа на държави, нации и представителите им. Тези статии ще бъдат разгледани в хронологичен ред – според годината им на публикуване.

What unites the research articles devoted to the image of Bulgaria and the Bulgarians is the empirical material that in effect gathers the whole production of the Economist on the topic. The investigation on the part of the author of this prestigious weekly periodical is a serious contribution in the series of research, considering that these papers comprise the first original research in the field of the Economist in terms of its language, style and discourse strategies employed in the construction of the images of states, nations and their political agents. The research papers will be summarized in a chronological order – depending on the year of their publication.

Обект на изследване на написаната в съавторство с Росица Ишпекова статия “Разбиране на обществените нагласи в България през призмата на парламентарните избори от 2001 г. – анализ на отразяването им от страна на сп. Икономист” е пределно ясно отразен в заглавието ѝ. Възприетият в изследването методологически подход се базира на теоретичения триъгълник на Ван Дик, разкриващ връзката и взаимосвързаността между общество, познание и дискурс. В първата част на статията се обобщават основните теоретични постановки на методологическата рамка, според които изследването на публичния дискурс предполага разкриване на системните връзки между езикови и не-езикови (контекстуални) фактори. Специално внимание се отделя на социалното познание – менталните модели на участниците в конкретния дискурс по повод определено събитие или ситуация. Концептуалните метафори, използвани при обосновката на икономическата криза, политическата нестабилност и противоречивите реформи в българското общество се анализират като ключов компонент на контекста.

Редакционната статия е рутинен тип дискурс и има конвенционална схематична структура, която се състои от следните компоненти: по-скоро фактологично резюме на описаното събитие, което може да е частично оценъчно по същността

си; оценка на събитието, представяща определени ценности и идеология; прагматично заключение, очаквано от читателите, което се основа на определени норми. Езикът съчетан с невербалните аспекти се използва като средство за убеждение и манипулация.

Анализираният емпиричен материал са редакционните статии за парламентарните избори в България от 2001 г., които разкриват промяна в обществените нагласи в цялата страна. Устойчивите аспекти в композиционно отношение на всички изследвани статии са следните: заглавията се фокусират върху политическата нестабилност и заплахата за демокрацията, въвеждащият параграф разкрива как редакционният глас заема позиция на отричане, а основният текст представя добре изградена аргументационна структура около няколко основни макроструктури. Тези макроструктури касаят протеста срещу високата цена на икономическата реформа и общественото недоверие към безмилостните политици-предатели, бюрократичният фактор на корупцията и личностните качества на новоизбрания министър-председател (Симеон Сакскобурготски).

По отношение на концептуалните метафори за ДЪРЖАВАТА Е ЛИЧНОСТ, България е концептуализирана като личност с разклатено здраве, политическите актьори домогващи се до власт са концептуализирани чрез движения на тялото, политическа система като рушаща се сграда и премиерското управление като дърпане на конци. По този начин лексикалните, стилистични и композиционни аспекти на редакционните статии, заедно с макроструктурите и концептуалните метафори конструират негативен образ на България.

The object of investigation in the article written in co-authorship with Rositsa Ishpekova *Understanding Bulgaria's Social Attitudes Through Its 2001 General Elections – an Analysis of the Economist's Coverage of the Event* is explicitly stated in the title. The adopted methodological approach is based on Van Dijk's theoretical triangle of the connection between society, cognition and discourse. The first part of the article sums up the major premises within which the framework lies which is based on the assumption that the exploration of public discourse requires that the systematic relations between linguistic and non-linguistic (contextual) factors should be subject to analysis. Special attention is paid to the factor of social cognition – the mental models of the participants in the specific discourse about an event or a

situation. The conceptual metaphors used in the reasoning about the economic crisis, political instability and controversial reforms in the Bulgarian society are examined as a key component of context.

Editorials as a routinized discourse type have a conventional schematic structure: a more or less factual summary of the event that may be described partly in evaluative terms; an evaluation of the event presenting values and ideology; a pragmatic conclusion based on norms and expected by readers. Language combined with non-verbal cues is used as a tool for persuasion and manipulation.

The empirical material under investigation are the editorials about Bulgaria's 2001 general election, which exposed a shift in social attitudes throughout the country. The recurrent compositional structures of all examined texts involve the following: the headlines focus on political instability and the threat to democracy, the leading paragraphs expose how the editorial voice strikes a position of rebuttal, while the body of the texts presents a well-built structure of arguments which center around several macrostructures. The latter pertain to a populist protest against the high cost of economic reforms and the admittedly ruthless and treacherous politicians, the bureaucratic factor of corruption and the newly elected prime minister's (Simeon Sax-Coburg-Gotta) personal assets.

In terms of conceptual metaphors within the STATE IS A PERSON, Bulgaria is conceptualized as a person with wobbly health, political agents attempting to gain power are conceptualized through bodily movements, the Bulgarian political system as a whip and as a building that collapses and the prime minister's management as a bodily action of pulling strings. Hence the lexical, stylistic and compositional aspects of the editorials, together with the macrostructures and the conceptual metaphors construct a negative image of Bulgaria.

Емпричният материал, на базата на който се реализира изследването в статията “Да четеш сп. Икономист: оптимизиране на релеванността чрез взаимодействието на заглавия и подзаглавия” са отново статии, посветени на България в глобалната медия. Изследователският фокус е поставянето на анализа на тези два аспекта на конвенционализираната схематична структура на редакционната статия в теоретико-методологичната рамка на Теорията на релеванността на Спърбър и Уилсън. По-конкретно целта на изследването е типологизация на заглавията, подзаглавията и съпътстващите ги картинки

(снимки) от гледна точка на типовете заключения, които по презумпция читателите извличат: конвенционалните и неконвенционални имплицатури, пресупозиции и следствия, залегнали в теорията на Пол Грайс за кооперативния принцип в човешкото общуване. Така изследователските задачи се свеждат до две: да се определят типовете заключения, които заглавията провокират в аудиторията с цел осъществяване на основната им функция – на убеждение (или манипулация); да се определи начина на оптимизация на релевантността чрез взаимодействието на тези елементи на метадискурса. На базата на анализа на емпиричния материал, в статията се предлага класификация на тези елементи на метадискурса по скалата от смекчаване до явно засилване на внушението от страна на сп. Икономист като част от неговата дискурсна стратегия.

В структурно отношение, статията предлага следните основни елементи. На първо място се прави преглед на основните положения в гореспоменатите две теории. Теорията на релевантността е пряко базирана на теорията на Пол Грайс за кооперативния принцип в човешкото общуване. Прави се детайлен преглед и на различните изследвания в областта на вестникарските заглавия.

На базата на аналитичната част се стига до някои изводи във връзка с дискусната стратегия на глобалната медия. Класификацията на разнородните метадискурсни маркери по скалата от категоричност до смекченост на мнението разкрива скритите механизми на убеждение на списанието, което от своя страна разкрива други аспекти на по-широкия социален и културален контекст на дискурсно взаимодействие: нагласи на целевата аудитория и съществуващото напрежение между забавния аспект в обществения живот и неговата комерсиализация.

The empirical material on which the investigation in the article titled *Reading the Economist: optimizing relevance by the interplay of headlines and lead-ins* focuses are yet again the global media's articles devoted to Bulgaria. The research goal is to embed the analysis of the two aspects of the editorials' conventionalized schematic structure within the theoretical and methodological framework of Sperber and Wilson's Relevance Theory. More specifically, this piece of research aims to make a typology of the headlines, lead-ins and the accompanying pictures (photos) in terms of the types of inferences that readers should presumably arrive at: conventional and non-conventional implicatures, presuppositions and entailments, outlined in Paul

Grice's theory of the cooperative principle in human interaction. Thus the research tasks are the following two: to identify the types of inferences that the headlines give rise to in the audience's minds to perform their basic function – of persuasion (or manipulation); to identify the manner of optimizing relevance by the interplay of the metadiscourse elements. Based on the empirical analysis, the article offers a classification of these metadiscourse elements along the scale hedging (tentative) form of persuasion to ironical (most categorical) suggestions made by the Economist as a part of its discourse strategy.

In terms of structure, the following aspects should be highlighted. First an overview is made of the basic assumptions in the aforementioned theories. Relevance theory is directly based on Paul Grice's theory of the cooperative principle in human interaction. Also, a detailed review is made of the various strands of research in the field of newspaper headlines. As a result of the analysis some conclusions are drawn related to the global media's discourse strategy. The classification of the various discourse markers along the scale of categorical suggestion of opinion to hedging casts light upon the newspaper's hidden mechanisms of persuasion, which in turn exposes other relevant aspects of the broader social and cultural context of discursive interaction: the prevalent attitudes among the target audience and the tension between entertainment in public communication and its commercialization.

Заглавието на статията “Злоупотреби, недоверие и пропуснати възможности: отразяването в сп. Икономист на проблемите на България в след-присъединителния период и мястото ѝ в международната арена” ясно и недвусмислено разкрива основната цел на изследването. След обосновка на значимостта на изследването се очертават теоретичните постановки, на които се базира: тези на критическия анализ на медийния дискурс с някои негови основни представители – Ван Дик и Феъркалф, Рут Водак и Пол Чилтън. Обобщават се аналитичните категории, изведени от посочените автори, а именно транзитивност и синтактични трансформации, това, което на английски се нарича *inanimate agency* (неодушевена агенция: представянето на решения, документи и социологически проучвания като действащи агенти), номинализации и импликации. Извеждат се и основните теми, с които медията свързва България.

На базата на детайлния анализ на емпиричния материал се стига до заключения относно дискурсите механизми по отношение на изведените аналитичните категории, използвани от *на сп. Икономист* за конструиране на образа на страната ни в указания период. По-конкретно се правят следните изводи. Първо, чрез използване на безлични пасивни конструкции, България е представена като слаба и безинициативна страна, която става жертва на санкции от страна на ЕС. Номинализациите, пасивизацията и неодушевена агенция са дискусни механизми, посредством които *сп. Икономист* внушава обективност на образа на България като държава, която не успява да се справи с предизвикателствата на евро-членството в периода 2007-2011 година.

Накрая се обобщават се и възможностите за нови изследвания – съпоставяне на конструирания образ в списанието с този във водещи български периодични издания.

The title of the piece of research *Mismanagement, Mistrust and Missed Opportunities: a study of the Economist's coverage of Bulgaria's post-accession problems and place in international affairs* reveals the major research goal in a clear and unambiguous manner. After the relevance of the research is outlined, there follows a summary of the theoretical premises on which the research rests: these pertaining to the critical analysis of media discourse with some prominent researchers in the field – Van Dijk and Fairclough, Ruth Wodak and Paul Chilton. Also, a summary is made of the analytical categories that have been identified by the above-mentioned authors, namely transitivity and syntactic transformations, inanimate agency, nominalizations and implications. Furthermore, the major topics with which the media connects Bulgaria have been outlined.

Based on the detailed analysis of the empirical material – the Economist's articles on Bulgaria in the period 2007-2011 - conclusions are made concerning global media's discursive mechanisms in terms of the summarized analytical categories used to construct this country's image in the specified period. In particular, the following conclusions are made. First, by resorting to transitivity patterns, the Economist represents Bulgaria as a weak country lacking any initiative and as a victim to the EU's sanctions. Second, nominalizations, passivization and inanimate agency are discursive mechanisms through which the Economist suggests an objective

assessment of Bulgaria's image as a state that fails to tackle adequately the challenges of EU membership in the period between 2007-2011.

Finally a opportunities for a possible follow-up research are specified – the comparative analysis of Bulgaria's image as constructed by the Economist and the one suggested by some leading newspapers in Bulgaria.

Последната статия за България е озаглавена “Затвърждаване на стереотипи: конструиране на образа на България от сп. Икономист”. Като се прави когнитивно-прагматичен анализ на наратива на сп. Икономист за България и българите в периода 2001-2015 година, основната изследвателска цел е да се покаже как престижната медия, считана за лидер в формирането на общественото мнение по значими международни въпроси на нашето съвремие, конструира националната ни идентичност.

Основна теза в изследването е, че сп. Икономист разполага с утвърдена дискурсна стратегия, с помощта на която създава политическия мит за България и затвърждава залегнали в западното съзнание стереотипи за страната ни и нейните граждани. С цел да се осъществи по-нюансиран и пълен анализ на изследователския обект, статията си поставя следните задачи: първо, да се определят езиковите и текстови механизми, използвани в конструирането на образи от сп. Икономист; второ, да се обрисова образа на държавата ни създаден през призмата на британската идентичност и култура и доколко този образ е стереотипизиран или се променя в времето.

Теоретико-методологичната рамка, в която се помества изследването заимства от предишни изследвания на Тойн Ван Дик, Норман Феърклаф и Ван Люийн, в съчетание с рамкиращия анализ на Ентман. По този начин изследователският метод се позовава на рамкиращата теория в медиите и критическия дискурс анализ и предполага два етапа на аналитична интерпретация. На първия етап се групират представените от глобалната медия събития и политически актьори и се определя тематичния обхват на цялостния наратив за България. По този начин предлаганият аналитичен метод съчетава някои елементи на количествения и качествения контент анализ. На втория етап се изследва дискурсна стратегия на създателя на дискурса - в конкретния случай е сп. Икономист.

Статията има следната структура: първо се прави преглед на литературата в областта на конструирания в англо-езичния медиен дискурс образ на България. На второ място се прави обширно описание на сп. Икономист като глобален недържавен актьор в международните отношения. Идентичността на медията е свързана с определени аспекти на бизнес модела ѝ – собственост, реклама и рекламодатели, тираж и ценова политика. Специално място е отделено на редакционната политика и философия в диахронен план. На последно място се прави преглед на предишни изследвания за партийните преподпочитания на медията, както и на целевата ѝ аудитория.

В следващата част на статията се обобщават резултатите от прилагания количествен и качествен контент анализ на наратива на сп. Икономист за България с цел идентифициране на значимите събития и определяне на тематичния обхват. Установи се, че проблемите и въпросите на вътрешната политика и личността на премиера са най-често дискутираните теми, малко са статиите посветени на икономиката и енергетиката, докато такива за наука и култура изобщо липсват. Като основен фактор в икономическия и политическия живот на България се определя корупцията и организираната престъпност, които са представени като наследство от комунистическия режим. Всички парламентарни избори са анализирани на фона на различията в ценностите на държавността и общественото недоверие в държавните институции. Въпросите, третираны в следващата част на статията касаят дискурсните стратегии, до които медията прибегва, а именно: макросинтаксиса (взаимодействието на заглавия и подзаглавия) и мултимодалността.

В обобщение статията потвърждава основните тези, че сп. Икономист рамкира медийния дебат за България и българите в негативна светлина. Влиятелната глобална медия пресъздава образа на България като държава, за която са характерни бедността, престъпността и корупцията. Нещо повече, тя е държава, която не се ползва с доверието на ЕС и международните институции. Допуска се, че негативно стереотипизираният образ на България и нейните граждани е резултат от различията между България и Обединеното кралство по отношение на значими ценности и норми, към които се придържат съвременните демократични държави по света като прозрачно управление, активно гражданско общество, идеите за устойчиво развитие и защита на околната среда, сред многото други въпроси.

The final article on Bulgaria is titled *Reaffirming Stereotypes: The Economist's Construction of Bulgaria's Image*. Carrying out a cognitive-pragmatic analysis of *The Economist's* narrative on Bulgaria and the Bulgarians in the period 2001-2015, its major aim is to expose how the high-quality global media outlet, admittedly a leader in shaping public opinion on the relevant international issues of our contemporary life, constructs the image of the country and its nationals.

This paper holds the view that *The Economist* has a well-established discursive strategy whereby it creates the political myth about Bulgaria, reaffirming a deeply rooted stereotype about the country and its nationals. In order to provide a more nuanced and comprehensive analysis of the major research topic addressed in this study, the following tasks have been set: first, to identify the linguistic and textual mechanisms employed for the construction of images by *The Economist*; second, to describe the country's image as constructed through the prism of the British identity and culture and whether it is sustainably stereotyped or else evolves in the course of time.

The theoretical and methodological framework on which this piece of research rests draws on previous research conducted by Teun Van Dijk, Norman Fairclough and Van Leeuwen (2009), combined with Entman's framing analysis. Hence the method draws on framing theory in media studies and critical discourse analysis, involving two stages of analytical interpretation. The first stage pertains to grouping the represented events and actors into headings, whereby the thematic range of a narrative is exposed. Thus the suggested analytical method incorporates some elements of qualitative and quantitative content analysis. The second stage involves an examination of the discursive strategy of the discourse producer - in this case the *Economist*.

The paper is structured as follows: first, an overview is made of the the literature on Bulgaria's image in English-language media discourse. Next, a comprehensive description is made of *The Economist* as a global non-state actor in international relations. Its identity rests on some aspects of its business strategy with regard to ownership, advertising and advertisers, circulation and pricing policy. Special attention is devoted to its editorial policy and philosophy in a historical perspective. Finally, previous studies on the newspaper's partisan affiliation and target readership have been summed up.

The next section of the paper proceeds with findings established upon applying the quantitative and qualitative content analysis of *The Economist's* narrative on Bulgaria to establish the newsworthy events and thematic range. It has been found that domestic policy issues or the personality of the relevant prime minister are most often discussed, economy and energy issues have been largely ignored, whereas science and culture are missing altogether. Corruption and organized crime have been singled out as a major factor in Bulgaria's economic and political life, and are invariably represented as a legacy from the communist rule. All elections are analyzed against the background of the different values of statehood and public mistrust in the state institutions. The next sections deals with the discursive strategies the Economist resorts to: macrosyntax pertaining to the interplay of headlines and subheadings and multimodality.

This piece of research confirmed the assumptions held that *The Economist* frames the debate on Bulgaria and the Bulgarians in a negative light. The influential global media outlet communicates Bulgaria's image as a country characterized by poverty, crime and corruption. Furthermore, it is a state that does not enjoy the trust of the EU and other international institutions. Admittedly, the negatively stereotyped image of the country and its nationals is the result of the differences between Bulgaria and the United Kingdom with regard to important values and norms adhered to the contemporary democratic states across the world such as the transparency in governance, the activity of civil society, the ideas of sustainable development and environmental protection, among others.

3. Конструирането на образа на Балканите и на Европейския съюз (ЕС) в публичните изявления на Доналд Тръмп и на представители на американската администрация/ The construction of the image of the Balkans and of the EU in US administration's and Donald Trump's public statements.

Както предполага заглавието на статията “Дискурсно конструиране на образи и идентичности: публични изявления за Балканите на администрацията на Тръмп (2017-2018 г.)”, обект на анализ са изявленията на висши държавни служители на САЩ относно Балканските държави в указания период. Аналитичният фокус на статията е не само към образа на Балканите, но и към езиковите, дискурсните и когнитивни механизми чрез които този образ се изгражда. Цел на статията е да се приложи метода на критическия когнитивно-прагматичен дискурс анализ,

който включва теоретични постановки и категории на съвременната лингвистика. Основните цели на изследването включват разкриването на начина на конструиране на образа на Балканите, от една страна, както и начина, по който анализа на езика и речевите модели експонират политическата идентичност и управленския стил на изследваните лидери, от друга. Статията си поставя три основни въпроса: за конструирания образ на Балканите и неговата динамика във времето, за конструираната политическа идентичност и управленски стил на близките помощници на Доналд Тръмп (вице-президентът Майк Пенс и министъра на отбраната Джим Матис) и с какво критическият когнитивно-прагматичен дискурс анализ допринася за изследването на политиката по принцип и в конкретност американската външна политика по отношение на Балканите.

Основна теза в изследването е, че преобладаващите модели за изключване, така типични за западния дискурс за Балканите, не са изкоренени, а по-скоро се затвърждава дълбоко вкоренен стереотип за региона. Друга хипотеза е, че анализирания изявления разкриват различията между двамата висши служители на американската държавна администрация по отношение на политическо поведение и управленски стил. Третото допускане е, че Балканите не заемат значимо място във външнополитическия радар на администрацията на Тръмп.

В методологическо отношение, изследването на дискурсно конструиране на социалната идентичност е част от социолингвистиката (Gumperz) и лингвистичната антропология (Bucholtz and Hall, De Fina, Schiffrin, and Bamberg, Tannen; Newmann). Това изследване се позиционира в полето на медиатизацията на политическия дискурс, в което попада и етнографското разбиране за връзката между език и политика (Wodak).

В структурно отношение, статията предлага на първо място преглед на литературата за Балканите и Балканизма, като фокусът е върху Лари Уълф, Весна Голсуърти и Мария Тодорова. На следващо място се прави обширен преглед на външнополитическите приоритети на Тръмповата администрация в контекста на програмния дневен ред наречен “Америка на първо място” (America first).

В следващата по същество аналитична част на статията се анализират публичните изявления на двамата политици по повод на единствено три

балкански държави – Черна гора, Македония, както и Косово и Сърбия в контекста на мирния им договор. Находките потвърждават тезата, че балканизирания образ на региона не търпи никаква промяна. Всички анализирани в статията публични изявления изграждат образа на Балканите като място на тревога и нестабилност в префигурата на Европа. Независимо от положителните оценки на трите държави, Балканите са концептуализирани като “другия”, или по думите на Мария Тодорова “вътрешният друг”. Както показва аргументацията, Балканите не са сред външнополитическите приоритети на САЩ. Нещо повече – Балканите са разположени на кръстопътя на определени геополитически интереси: Русия и ЕС, и САЩ. Именно затова борбата за влияние в Западните Балкани попада в по-широк геополитически контекст. Русия се счита за заплаха за стабилността на Балканите.

Изследването потвърди и третата хипотеза – че критическия дискурс анализ, и по-конкретно социо-когнитивния му вариант, осигурява подходяща теоретико-методологична рамка за изследване на дискурското конструиране на образи на нации и на идентичностите на политическия елит, независимо дали е глобален или местен.

As its title suggests, the research object of the article *The discursive construction of images and identities: public statements on the Balkans of the Trump administration (2017-2018)* are the statements made by some senior US officials about Balkan countries in the specified period. This paper's analytical focus is directed not merely at what the Balkans' image is, but at the linguistic, discursive and cognitive mechanisms employed for its construction. It aims to apply the method of critical cognitive-pragmatic discourse analysis that incorporates the theoretical premises and categories of the branches of modern linguistics. To this effect, the major research objectives pertain to showing how the Balkans' image is constructed, on the one hand, and how the analysis of language and speech patterns exposes the political identity and governance style of examined leaders, on the other. The paper addresses three central questions: the constructed image of the Balkans and its change over time, the constructed political identity and governance style of the US President and of close aids (Vice President Mike Pence and Defence Secretary Jim Mattis) and how critical cognitive-pragmatic discourse analysis helps explore policy in general, in particular the US foreign policy with regard to the Balkans.

This paper holds the view that the dominant patterns of exclusion typical of Western discourse on the Balkans have not been completely eradicated and a deeply rooted stereotype about the region has been reaffirmed. Another held assumption is that the analyzed statements expose the differences between the three top US officials in terms of political behavior and governance style. The third assumption is that the study shows that the Balkans do not rate high on the foreign policy radar of the Trump administration.

In terms of methodology, the study of social identity construction in discourse is part of sociolinguistics (Gumperz) and linguistic anthropology (Bucholtz and Hall, De Fina, Schiffrin, and Bamberg, Tannen; Newmann). It is positioned within the mass mediated realm of political discourse, integrating the ethnographic understanding of the connection between language and politics (Wodak).

In terms of structure, the paper first offers a literature review on the Balkans and Balkanism, focusing on Larry Wolf, Vesna Goldsworthy and Maria Todorova. Next it makes a comprehensive overview of Donald Trump's foreign policy priorities in the context of his America first agenda. Next comes the analytical part per se – the analysis of the statements made on Montenegro, Macedonia and the Kosovo and Serbia deal. The findings suggest that the Balkanist image in the minds of the top US officials has not been subject to any change. All public statements analysed in this investigation invoke the image of the Balkans as a place of anxiety on Europe's edges. For all the positive assessments of the three countries, the Balkans is conceptualised as "the other", or in Todorova's terms the "other within". As the present line of argumentation demonstrated, the Balkans do not rate high among the US foreign policy priorities. Furthermore, the Balkans is at the crossroads of geopolitical interests: Russia the EU, and the United States. Hence, the struggle for influence in the Western Balkans fits into a broader geopolitical context. Russia is perceived as a threat to stability in the Balkans and a more deliberate, serious and coordinated Russian campaign in the Western Balkans may be expected.

Finally, a major objective of this study was to illustrate that CDA, its socio-cognitive variant in particular, provides an appropriate theoretical and methodological framework for the study of the discursive construction of images of nations and identities of the political elite, be it global or domestic.

Актуалността на научната статия, озаглавена “Образът на Балканите, конструиран в публичните изявления на Доналд Тръмп (2017-2018 г.)”, произтича от няколко съществени факта. На първо място, изборната победа на Доналд Тръмп в надпреварата за 45-ия президентски пост на Съединените щати променя политическата конюнктура в целия свят и подготвя почвата за установяване на нов световен ред. Нещо повече, успехът на Тръмп провокира разгорещени спорове сред политолози и културални антрополози относно политиката на пост-истината - размитите граници между фактите и измислицата в съвременната политика - новата форма на пропаганда в ерата на дигиталните технологии. На второ място, значение се отдава и идеологическия фундамент на американската външна политика: популистският светоглед в основата на философията на Тръмп „Америка на първо място” се гради върху неприязънта в САЩ към либералния световен ред вследствие на икономическите неравенства и липсата на сигурност, създадени от глобализацията и от увеличената миграция от Близкия изток към Европа и от Латинска Америка към Съединените щати. Трето, в контекста на спецификата на американската външна политика на Балканите, аналитичният фокус се поставя и върху управленския стил на Доналд Тръмп: езикът и риторичният му стил са обект на засилено изследователско внимание от страна на политологичната и академичната общност. Характерна черта е пространната и директна комуникация на Тръмп с електората и световната общност с помощта на социалните мрежи.

Основната изследователска цел е идентификацията на езиковите и прагматични механизми, с помощта на които дискурсно се конструира образа Балканите в изявленията на Доналд Тръмп. Три са поставените изследователски въпроси: каква е политическата идентичност и управленския стил на Доналд Тръмп, силно стереотипизиран ли е образа на Балканите и как може да се използва инструментариума на когнитивно-прагматичния дискурс анализ за изследване на външнополитическата активност на САЩ към Балканите и тяхната роля в цялостната американска външнополитическа стратегия. Предмет на изследването е разкриването на връзката между език и идентичност и по-конкретно дискурското конструироване на другостта (образа на Балканите) и самоличността на президента Тръмп. Тезата, която се защитава е, че характерните за Западния дискурс за Балканите модели на изключване и другост

не са напълно заличени и изкоренени. Точно обратното - затвърждава се дълбоко залегналия в западното съзнание стереотип за региона. Изказва се хипотезата, че публичните изявления на Доналд Тръмп разкриват уникалността на личността му по отношение на политическо поведение и управленски стил. Другата хипотеза е, че Балканите не заемат важно място във външнополитическите приоритети на сегашната американска държавна администрация.

Емпиричните данни за американските външнополитически приоритети на Балканите са събирани в зависимост от значимостта на тяхното съдържание. Предвид огромното по обем медийно отразяване на официалните визити на президента зад граница е селектирана представителна извадка от изявления, направени по време на или след приключване на Европейската обиколка на Тръмп през юли 2018 г.

В структурно отношение, в статията се прави кратък преглед на изследванията в областта на Балканизма и на някои аспекти на американската външна политика след втората световна война и промяната им след идването на власт на Тръмп. Анализът на емпиричния материал показва, че президентът има редки изказвания единствено по отношение на Черна гора и Сърбия и Косово в контекста на подписване на мирен договор.

Правят се изводи по основните изследователски въпроси. Негативните, насложени се през годините стереотипи за Балканите не се променят и всички публични изявления разкриват Балканите като място на напрежение в периферията на Европа. Потвърждават се находките на изследователи в областта на езика и политическата риторика на Тръмп, които се възприемат като неуместни за президент. Логически последователният анализ разкрива, че Балканите не са сред външнополитическите приоритети на администрацията на президента на САЩ. Това на свой ред доказва приемствеността на разглежданите аспекти на американската политиката като безпристрастно превъзходство.

The topicality of the article titled *The Balkans' Image as Constructed in Donald Trump's Public Statements (2017-2018)* stems from significant facts. *First*, the election of Donald Trump as the 45th President of the United States is said to have changed the political landscape worldwide and set the stage for a new world order.

Furthermore, this event allegedly prompted a heated debate among political scientists and cultural anthropologists on post-truth politics - the blurred boundaries between fact and fiction in contemporary politics – the new form of propaganda in the era of digital technologies. In the second place what is considered relevant is the ideological fundament of the US foreign policy: the populist mindset in Trump's *America First* philosophy is admittedly based on the animosities in the United States towards the liberal world order as a result of the economic inequalities and the lack of security, created by globalization and the increased migration from the Middle East and from Latin America towards the United States.

The research topic is the exposure of the connection between and identity, more specifically the discursive construction of the other (the Balkans' image) and President Trump's self-identity. The assumption is held that the models of exclusion and otherness, so typical of the Western discourse on the Balkans have not been completely eradicated. To the contrary, the deeply rooted in the Western public mind stereotype for the region is being reaffirmed. Another held assumption is that Donald Trump's public statements reveal his unique personality in terms of political behavior and governance style. A third assumption is that the Balkans do not rate high among the foreign policy priorities of the American state administration.

The empirical data about the American foreign policy priorities in the Balkans have been collected according to the relevance of their content. Given the intensive media coverage of the President's official visits abroad, a representative dataset has been selected of statements made during or upon the completion of Trump's European tour in July 2018.

In terms of structure the article gives a brief account of the research in the field of Balkanism and certain aspects of post-WWII US foreign policy and their change with Trump's rise to power. The analysis of the empirical material shows that the President rarely made statements on the Balkans with the exception of Montenegro and Serbia and Kosovo in the context of the peace deal.

Finally, conclusions are made that provide the answers to the major research questions. The negative stereotypes on the Balkans that have accumulated through the years have not changed and all public statements demonstrate that the Balkans is perceived as a place of tension on Europe's periphery. The findings have been confirmed of researchers in the field of Trump's language and political rhetoric, which are seen as inappropriate for a president. The logically consistent analysis

shows that the Balkans is not among the US President's foreign policy priorities. This in turn proves the continuity in the examined aspects of the US policy of detached primacy.

Обект на изследването в статията, публикувана в съавторство с Марияна Мирчева под заглавие "Езикът на Доналд Тръмп: дискурсно конструиране на образа на европейския съюз в публичните изявления на президента" са публичните изявления на Тръмп за Европейския Съюз като цяло и конкретни европейски държави и лидери в частност, по време на европейската му обиколка и посещението в централата на НАТО през 2018 г. Предмет на изследването е връзката между идиолекта на един световен лидер и неговия стил на управление и свързания с това основен въпрос: Какво постига Доналд Тръмп чрез езика в публичните си изяви? Така формулиран, основния изследователски въпрос се подраздели на две задачи: Първо, доколко анализът на езика и речевите модели разкриват идентичността на световния лидер? Второ, как е конструиран образът на политическия субект (субекти) в публичните изявления на Доналд Тръмп за ЕС и какъв е този образ?

Теоретико-методологичната рамка на анализа е интердисциплинарна по своята същност. Тя е свързана с политологията, конструктивистката парадигма в теориите на международните отношения и клоновете на съвременната лингвистична наука. Използван е дискурсният подход в анализа на обществено-политическите явления с базисното му допускане, че употребяваният в даден дискурс език зависи от социалния контекст. Дискурсното взаимодействие се осъществява посредством езика и речевите модели, като наред с това се конструират и нови пластове в социалния контекст.

Предложен е кратък преглед на изследвания, фокусирани върху речевите модели и дискурсните маркери, използвани от Доналд Тръмп. Сред цитираните изследователи са Сюзан Хънстън, Джон МакУортър, Дженифър Склафани, Джоан Шайбман, Робин Лейкоф и други. Логически последователно са систематизирани лексическите, граматическите и синтактичните аспекти на речта на Тръмп. Те обхващат повторенията и употребата на изпразнени от съдържателна стойност съществителни и прилагателни имена, използване на емфатичен език и хиперболи, нарушаване на основни граматически правила и честата употреба на граматически елементарни изречения, използването на

прост и ясен синтаксис чрез употребата на отделни думи или кратки фрази, която, за разлика от цели изречения, е типична за неформалните разговори и диалогичната реч и други. Специално внимание е отделено на характерните за речта на Тръмп дискурсни маркери от типа на *believe me, people don't know, I just learned* и други.

Аналитичната част на статията включва изявленията му по отношение на Европейския Съюз и отношенията на Съединените щати с европейските им партньори. Емпиричният материал представлява набор от медийни изяви на президента, публикувани в популярни англоезични медии, които показват ограничената лексика и неточна граматика, характерна за изявленията на Тръмп.

В заключение се стига до няколко извода. От една страна анализът разкрива популистката нагласа на Тръмп и реанражиране на някои външнополитически приоритети. Нещо повече, резултатите от изследването потвърждават находките на Sclafani, според които дискурското конструиране на идентичността на Тръмп се постига чрез набор от лингвистични стратегии, които маркират идиосинкретичен стил и изграждат идентичността му на убеден политически лидер и спомагат за предаването на популисткото му послание. Важен въпрос в международните отношения е фактът, че ЕС не е приоритетен стратегически партньор САЩ. Образът на ЕС е конструиран като разпадащо се общество, разкъсвано от противоречия, за което става все по-трудно да следва общи политики, тъй като националните интереси доминират.

The research object of the article published with co-author Mariyana Mircheva under the headline *Donald Trump's language: the discursive construction of the European Union in the president's public statements* are Trump's public statements about the EU and specific EU member states and European leaders made during his European tour and visit to NATO's headquarters in 2018. The research topic is the connection between the idiolect of a world leader and his governance style. Hence the major research question is: What does Donald Trump achieve through the idiosyncratic language typical of his public statements? Thus formulated this basic question was further subdivided into two tasks: First, how does the analysis of the world leader's language and speech patterns expose his political identity? Second, how is the image

of the political agents constructed in Donald Trump's public statements on the EU and what is this image?

The theoretical and methodological framework of analysis is interdisciplinary in its essence. This framework borrows tenets from Political Science, the constructivist paradigm in the theories of international relations and some branches of the contemporary linguistics. It utilizes the discourse approach to the analysis of social and political phenomena with its basic assumption that the language used in a specific discourse is heavily dependent on the social context of this usage. In other words, discursive interaction is carried out through language and speech patterns and new layers of social context are simultaneously created.

A brief review is made of the research on the speech patterns and discourse markers typically used by Donald Trump. Among the cited researchers are Susan Hunston, John MacWhorther, Jennifer Sclafani, Joane Scheibman, Robin Lakoff, etc. The lexical, grammar and syntactical aspects of Trump's speech are systemized in a logically consistent way. These encompass repetition and the use of empty adjectives and nouns, the use of emphatic language and hyperbole, the breach of basic grammar rules and the frequent use of grammatically elementary sentences, the use of simplified and clear syntax through the use of words in isolation or short phrases, typical of informal conversations and dialogues, among others. Special attention is paid to the discourse markers typically used by Trump such as believe me, people don't know, I just learned, etc.

The article's analytical section includes Trump's statements on the EU and the relations between the United States and their European partners. The empirical material is a wide range of the president's media appearances, covered by popular English-language media outlets which expose Trump's limited vocabulary and imprecise grammar.

The article ends with several conclusions. On the one hand, the analysis exposes Trump's populist mindset and the rearrangement of some foreign policy priorities. Furthermore, the results of this piece of research reconfirm Sclafani findings, according to which the discursive construction of Trump's identity is achieved through certain language strategies that show an idiosyncratic style and create his identity of a persuasive political leader that facilitates the transmission of his populist message. An important issue in international relations is the fact that the EU is not a priority strategic partner of the United States. The EU's image is one of a

disintegrating community, torn apart by persistent controversies and hence it is increasingly difficult for the union to pursue common policies as national interests prevail.

4. Други тематични области на научни изследвания/ Other research topics.

Сред първите изследвания на автора е статията, озаглавена “Контекст, знание и текст в специален доклад на сп. Икономист: критически дискурс анализ на ‘Когато сметките не излизат’”. Целта на статията е да покаже как съдържателната и формалната структура на този специфичен представител на писмен медиен дискурс – специалния доклад (special report) – легитимира определено мнение и създава определени обществени нагласи. Обектът на анализ касае актуален въпрос: необходимостта от спешни реформи в отрасъла на счетоводство и одит в Съединените щати, наложила се от широко дебатирано събитие, а именно банкрута на гигантската корпорация Енрон (през 2002 г.). Така предмет на изследването е идеологическото конструиране на това събитие с такъв сериозен отзвук в целия свят.

Изследването попада в аналитичната парадигма на критическия дискурс анализ, чийто фокус са функционалните взаимовръзки между текст и контекст. В структурно отношение, във въведението се очертава значимостта както на конкретното събитие, така и на специфичния медиен жанр, в който то е отразено и пресъздадено. Фокусът в теоретичната част е върху основните постановки в мултидисциплинарната теория на Ван Дик, в която медийния дискурс се изследва в по-широкия контекст на взаимовръзката между социално знание и общество. В тази теоретико-методологична рамка, специфичният медиен дискурс има характерна структура, като най-съществената ѝ черта е аргументният ѝ характер. Функционалната специфика на жанра е контекстуално дефинирана както от намеренията на създателя на дискурса, така и от очакванията на неговите реципиенти, а именно предполагаемата читателска аудитория.

В аналитичната част на статията се изследва специалния доклад и неговото жанрово сходство с научната статия или лекция, за която са характерна последователната подредба на аргументи, внушени посредством натрупването на статистическа информация и научни доказателства. В композиционно отношение за специалния доклад за характерни заглавията на различните му

секции, които функционират като глави на научен труд. По отношение на синтаксиса и синтактичните конструкции, специалният доклад принадлежи към научния и правния функционален стил, за които са типични прекомерно дългите изречения. Въпреки това, този текстови тип се характеризира и с диалогичната си природа, прокарана чрез риторичните въпроси, които на свой ред имат за цел да поддържат авторитета на редакционния глас. В лексикално отношение се използва професионалният жаргон наред с вестникарските клишета, абривиатурите и неологизмите.

В резултат на критическия дискурс анализ на специалния доклад, посветен на банкрута на корпорацията Енрон, се стига до основното заключение: изследването разкрива как невидимата идеология се просмуква в езика, и как този език, анализиран в конкретния обществен-исторически контекст, разкрива определени обществени вярвания и ценности.

Among the first pieces of research conducted by the author is the article *Context, knowledge and text in a special report of the Economist: critical discourse analysis of "When Numbers Don't Add up"*. This article aims to show how the thematic and form structure of this specific representative of written opinion discourse – the special report – work to legitimate and create certain attitudes. The research object pertains to a topical issue: the need for urgent reform in the US accounting and auditing industry prompted by a widely commented event, namely the failure of the giant corporation Enron. Hence the research topic involves the ideological construction of this event with serious repercussions worldwide.

The investigation adheres to the analytical paradigm of critical discourse analysis with a focus on the functional relations between text and context. In terms of structure, the introductory section highlights the relevance of both the event and the media genre in which it has been covered and constructed. The theoretical part focuses on the major tenets in Van Dijk's multidisciplinary theory locating opinions within the broader triangle of cognition, society and discourse. Within this theoretical framework, opinion discourse has a specific structure, its most prominent features being its argumentative nature. The functional typicality of the genre is contextually defined in terms of both the intentions of the discourse producer and the expectations of the discourse recipients – the presumed target audience.

The analytical section examines the special report as resembling a scientific piece of writing or a lecture with a well-structured order of arguments suggested by the accumulation of statistical information and scientific proof. In terms of composition, subsection headlines function as chapters in an academic piece of prose. In terms of syntax and syntactical patterns – the special report belongs to the scientific and legal functional styles, typically characterized by the lengthy sentences. However, the dialogic nature of this discourse is heightened by rhetorical questions that tend to maintain editorial authority. In terms of vocabulary, professional jargon is employed together with newspaper clichés, abbreviations and neologisms.

As a result of the critical discourse analysis of the special report on Enron's failure, the conclusion arrived at: what is exposed is how invisible ideology permeates language, and how the latter explored in the specific social and historical context reveals certain patterns of public beliefs and values.

Както показва заглавието на статията “Национално брандиране: изследователски подходи и модели”, обект на анализ е националното брандиране – нематериален актив, който оказва неоспоримо влияние върху конкурентноспособността на една нация.

В структурно отношение, в статията на първо място се прави преглед на еволюцията на концепциите, които са в оборот сред академичната общност като национален бранд и управление на репутацията и дефинирани от съвременни изследователи в областта – Кийт Дини, Саймън Анхолт, Георг Жонди, Надя Кънева, и др. Употребяван най-вече като синоним на образ и управление на репутацията, различните дефиниции на концепцията за национално брандиране са представени от диахронна гледна точка, като се започва с Котлър, Левис и Гертнер и се завършва с Анхолт, Фан, Темпорал и Дини. На второ място във статията се очертават особеностите на различните подходи към концепцията – инструменталния, политическия и културалния и се идентифицират въввлечените в този стратегически процес заинтересовани лица – правителства и правителствени агенции, НПО и бизнеса. Трето, изследователският фокус е поставен върху тюретичния модел на Кийт Дини, като се излага тезата, че този модел осигурява цялостна концептуализация на националното брандиране, в която се инкорпорират дискурсивните механизми на конструиране на идентичността, което оказва директен ефект върху разработването на стратегия

за национално брендиране и върху засилването на идентичностната конкурентноспособност. Специално внимание е отделено на модела на Дини за етапите в стратегическото управление на националния Бранд (category flow model), който очертава етапите в създаването и управлението на националния бранд. На следващо място се описва подхода на Дини за най-цялостното включване на заинтересованите лица (fully inclusive stakeholder approach - FIST), чрез който по презумпция се оптимизира ангажирането на институциите и обществеността в процеса. Най-накрая се обобщават координиращите органи и контактни лица в процеса на брендиране на националната идентичност.

В заключение, националното брендиране се дефинира като стратегическата идентификация на нацията с цел създаване на репутационен капитал и насърчване на защитата на националните интереси. Националното брендиране предполага широка обществена подкрепа в рамките на съответната държава и ангажиране в свързаните с него дейности на максимално широк кръг от заинтересовани лица. Доказва се тезата, че Кийт Дини предлага на заинтересовани лица теоретична и концептуална рамка, която би ги напътствала в стратегическите им усилия да калибрират имиджа на една държава или да променят негативните възприятия за нея зад граница.

As its title suggests, the object of investigation of the article *Nation branding: research approaches and models* is nation branding, an intangible asset that has an indisputable impact on a nation's competitiveness.

In structural terms, first an overview is made of the evolution of the various concepts in circulation among the academia, such as nation brand and reputation management, as defined by contemporary researchers in the relatively young research field - Keith Dinnie, Simon Anholt, Gyorgy Szondi, Nadya Kaneva, among others. Used largely as a synonym of image and reputation management, the various definitions of the concept of nation branding are provided in diachronic perspective, starting with Kotler, Levis and Gertner, and ending with Anholt, Fan, Temporal and Dinnie. In the second place, this article outlines the instrumental, political and cultural approaches to the concept and seeks to identify the stakeholders involved - governments and agencies, NGOs, businesses. Third, the focus is on Keith Dinnie's theoretical model, as the assumption is held that this model provides for a comprehensive conceptualization of nation branding, incorporating the discursive mechanisms of

identity construction, which have direct implications for the development of a nation brand strategy and for the enhancement of identity competitiveness. Special attention is paid to Dinnie's category flow model, which outlines the stages in the construction and management of the nation brand. Next, Dinnie's fully inclusive stakeholder approach (FIST) approach is described whereby the institutional and public engagement is admittedly optimized. Finally, the coordinating brand touchpoints in the activities pertinent to the branding of national identity are summed up.

By way of conclusion, nation branding is defined as the nation's strategic identification with a view to the creation of reputational capital and the promotion of the national interests. It suggests an extensive public support within a country and the involvement of a maximally wide circle of stakeholders. Presumably, Keith Dinnie offers stakeholders in nation branding a theoretical and conceptual framework that could possibly guide them in their strategic attempts at calibrating a country's image or changing negative public perceptions thereof.